

Lovforslag nr. L 130. Fremsat den 31. januar 2007 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af konkursloven

(Hurtigere behandling af konkursboer)

§ 1

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 4. februar 1997, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 110, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Kurator skal fremme boets behandling mest muligt.«

2. I § 125, stk. 1, indsættes efter »til«: »skifteretten og til«.

3. § 125, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt, sender kurator en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.«

4. I § 125, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Kurator sender endvidere samtidig en redegørelse til skifteretten og til fordringshaverne for, hvilke opgaver kurator indtil videre har varetaget, med oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført. Redegørelsen skal desuden indeholde oplysning om, hvorpå boet beror, og om muligt hvornår det forventes afsluttet.«

5. I § 125, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »til«: »skifteretten og til«.

6. I § 125, stk. 3, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) oplysning om, hvilke opgaver kurator har varetaget siden den senest afgivne redegørelse, om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

7. § 126, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Senest samtidig med udsendelsen til fordringshaverne sender kurator den information, der er nævnt i § 124 og § 125, stk. 4, til skifteretten.«

Stk. 2. Skifteretten kan til enhver tid afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold, herunder yderligere oplysninger om, hvorpå boet beror. Skifteretten kan uanset fristreglerne i § 125, stk. 2 og 3, pålægge kurator at udarbejde statusoversigt eller redegørelser efter § 125, stk. 2 og 3, inden for en af skifteretten fastsat frist. Skifteretten kan endvidere pålægge kurator at foretage det fornødne til fremme af boets behandling og slutning inden for en af skifteretten fastsat frist.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. Efter § 127 indsættes:

»§ 127 a. Skyldneren eller en fordringshaver kan forlange, at skifteretten benytter sine beføjelser efter § 126, stk. 2, og at skifteretten fastsætter tidspunktet for afholdelse af skiftesamling efter konkurslovens § 143 eller § 150, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sagen inden for en rimelig frist.«

9. I § 128, 1. pkt., ændres »3 måneder« til: »4 uger«.

10. § 131, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Indstilles en fordring eller andet krav ikke til anerkendelse som anmeldt, skal kurator ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde give fordringshaveren meddelelse herom og om tid og sted for det møde, hvori fordringen eller kravet prøves, samt om fristen for eventuelt sagsanlæg efter § 133, stk. 1.«

11. I § 133, stk. 1, ændres »3 måneder« til: »4 uger«.

12. I § 134 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Hvis forholdene taler for det, kan skifteretten af hensyn til en forestående udlodning fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer og andre krav. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst to ugers varsel. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter den fastsatte frist, tages ikke i betragtning ved udlodningen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

13. I § 143, stk. 1, ændres »på første skiftesamling eller« til: »snarest muligt«.

14. I § 150, stk. 2, ændres to steder »§ 134, stk. 2,« til: »§ 134, stk. 3,«.

15. § 239, stk. 1, affattes således:

»Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, skifterettens medhjælper og tilsyn efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra de pågældende. Indstillingen skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som de pågældende har varetaget, og om, hvornår opgaverne er udført.«

16. I § 239 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fastsættelsen af vederlaget skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde. Ved vurderingen skal der navnlig tages hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Stk. 2. Den hidtil gældende bestemmelse i konkurslovens § 133, stk. 1, finder fortsat anvendelse for behandlingen af konkursboer, hvor det i bestemmelsen omhandlede møde har fundet sted før lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre en hurtigere og mere effektiv behandling af konkursboer. Bobehandlingen i forbindelse med en konkurs skal være grundig og forsvarlig, men af hensyn til bl.a. skyldneren, kreditorerne og den generelle tillid til insolvensbehandlingssystemet er det væsentligt, at behandlingen ikke trækker længere ud, end det er nødvendigt.

For at sikre en hurtigere og mere effektiv bobehandling lægges der med lovforslaget navnlig op til, at skifteretten får en ny tilsynsrolle i forhold til bobehandlingen, så det sikres, at der føres et skærpet og løbende tilsyn med behandlingen af det enkelte konkursbo, herunder at behandlingen af boet fremmes mest muligt, og at de enkelte sagsbehandlingsskridt foretages, så snart det i et konkursbo er muligt og forsvarligt.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Skifteretten får nye tilsynsbeføjelser, så skifteretten i videre omfang kan pålægge kurator at foretage det nødvendige for at fremme og afslutte bobehandlingen.
- Kravet til indholdet af de redegørelser mv., som kurator efter konkursloven skal afgive undervejs i bobehandlingen, skærpes, og skifteretten bliver adressat for disse redegørelser mv.
- Det kommer til at fremgå af konkursloven, at kurator er forpligtet til at fremme bobehandlingen mest muligt.
- Om kurator har fremmet bobehandlingen, skal indgå i den vurdering af kvaliteten af kurators arbejde, som skifteretten bl.a. skal foretage i forbindelse med fastsættelsen af kurators vederlag.
- Fristerne i konkursloven for at anmelde krav i konkursboet og for at anlægge retssag om krav, som afvises af kurator, nedsættes fra 3 måneder til 4 uger.

Lovforslaget bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer (herefter »betænkningen«) og svarer i det væsentlige til Konkursrådets lovudkast.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Justitsministeriet anmodede i februar 2006 Konkursrådet om en udtalelse om initiativer, der kan føre til en hurtigere behandling af konkursboer. Baggrunden herfor var, at der i forbindelse med arbejdet i Globaliseringsrådet blev rejst spørgsmål om konkursbehandlingen i et iværksætterperspektiv, herunder navnlig varigheden af konkursbehandlingen.

Det anføres i anmodningen til Konkursrådet, at det kan hæmme lysten til at starte egen virksomhed, hvis en iværksætter risikerer at hænge fast i gammel gæld mange år efter et økonomisk sammenbrud, og det anføres, at reglerne om gældsafvikling har betydning for mulighederne for at starte ny virksomhed som iværksætter efter et kuldsejlet forsøg. Anmodningen til Konkursrådet var ikke begrænset til alene at vedrøre hurtigere behandling af konkursboer i relation til iværksættere, men vedrørte den tidsmæssige udstrækning af bobehandlingen generelt. Konkursrådet blev samtidig anmodet om at overveje, om der på konkursområdet bør udformes vejledende takster for vederlæggelsen af kurator.

2.2. Konkursloven indeholder ikke nogen absolut frist for afslutningen af behandlingen af et konkursbo. Den tidsmæssige udstrækning af de enkelte sagsbehandlingsskridt bestemmes imidlertid i nogen grad af en række lovbestemte frister vedrørende bobehandlingen fra konkursdekretets afsigelse til boets afslutning, jf. pkt. 3.1.1 nedenfor. Andre forhold kan også have indvirkning på bobehandlingens længde, f.eks. retssager anlagt af eller imod boet, undersøgelser af mulige strafbare forhold, vanskeligheder med at afhænde boets aktiver og andre praktiske problemer, herunder f.eks. hvornår Lønmodtagernes Garantifond har mulighed for at opføre krav på feriepenge.

Med henblik på at indhente nærmere oplysninger om den faktiske varighed af behandlingen af konkursboer har Justitsministeriet og Konkursrådet foretaget en gennemgang af samtlige sager, hvor der er afsagt konkursdekret ved Sø- og Handelsretten i København i henholdsvis 2000 og 2001. Konkursrådet anfører, at de to undersøgelser efterlader det indtryk, at bobe-

handlingen nemt kan strække sig over et par år, også i sager, der afsluttes efter konkurslovens § 143, stk. 1, dvs. boer, hvor der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af boets omkostninger.

Gennemgangen af sager fra 2000 viste, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige afsluttede sager var 21,3 måneder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid var lidt længere, hvor skyldneren var et selskab (24 måneder), og lidt kortere, hvor skyldneren var en person (18,5 måneder). Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige afsluttede sager, der blev afsluttet efter konkurslovens § 143, stk. 1, var for selskaber 21,6 måneder og lidt kortere, hvor skyldneren var en person (17,5 måneder).

Undersøgelsen for 2001 viste, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige afsluttede sager var 22 måneder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid var også her lidt længere, hvor skyldneren var et selskab (22,6 måneder) og kortere, hvor skyldneren var en person (17,3 måneder). Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige afsluttede sager, der blev afsluttet efter konkurslovens § 143, stk. 1, var for selskaber 19,6 måneder og noget kortere, hvor skyldneren var en person (13 måneder).

Konkursrådet anfører bl.a. på baggrund af disse undersøgelser, at det må antages, at bobehandlingen i dag ikke i alle tilfælde foregår så hurtigt og effektivt, som det er muligt under hensyntagen til, at der skal være den fornødne kvalitet i behandlingen. Der er dog efter Konkursrådets opfattelse ikke belæg for at antage, at sagsbehandlingstiden generelt er et problem, der har stor praktisk betydning. Konkursrådet anfører, at det således er yderst sjældent, at spørgsmål om varigheden af bobehandlingen rejses over for skifteretten af den konkursramte eller af kreditorerne. For kreditorernes vedkommende skyldes dette formentlig, at den reelle interesse typisk ikke knytter sig til udlodningen af en ofte meget begrænset dividende og tidspunktet herfor, men til den skatte- og afgiftsmæssige afskrivning af fordringen, der i langt de fleste tilfælde vil være foretaget længe inden boets slutning. Konkursrådet finder imidlertid, at ordensmæssige hensyn, hensynet til den generelle tillid til insolvensbehandlings-systemet og hensynet til så vidt muligt at forebygge potentielle skadevirkninger i enkeltsager med vægt taler for, at det søges sikret, at bobehandlingen foregår så hurtigt og effektivt, som det – under hensyntagen til, at der skal være den fornødne kvalitet i behandlingen – er muligt.

Heller ikke i forhold til et iværksætterperspektiv vurderer Konkursrådet, at der er belæg for at antage, at sagsbehandlingstiden generelt er et stort problem.

Rådet bemærker, at der efter den ændring, der blev foretaget af konkurslovens § 232 ved lov nr. 365 af 24. maj 2005 (revision af reglerne om gældssanering), er åbnet mulighed for, at kendelse om gældssanering efter reglerne i konkurslovens kapitel 29 om gældssanering i forbindelse med konkurs (der navnlig er rettet mod konkursramte erhvervsdrivende) kan afsiges, allerede før boet slutes. Efter forarbejderne til bestemmelsen vil den navnlig kunne anvendes i tilfælde, hvor behandlingen af konkursboet er særlig langvarig, og hvor behandlingen beror på enkelte udestående spørgsmål, herunder f.eks. udfaldet af en retssag. Det er dog en forudsætning, at skyldnerens forhold i øvrigt er tilstrækkeligt afklarede, så afgørelsen i gældssaneringssagen kan træffes på et forsvarligt grundlag.

For at få et indtryk af, hvilke forhold der i praksis angives som årsag til, at behandlingen af et konkursbo trækker ud, har Konkursrådet gennemgået en række kuratorredegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 3, i nogle tilfældigt udvalgte sager, hvor der er afsagt konkursdekret ved Sø- og Handelsretten i 2001.

Konkursrådet anfører, at gennemgangen efterlader et indtryk af, at det ikke er usædvanligt, at flere på hinanden følgende redegørelser i samme sag har identisk eller stort set identisk indhold. Det synes heller ikke at være helt usædvanligt, at det i stort set samtlige redegørelser i et bo, der efter op til flere års sagsbehandling slutes efter konkurslovens § 143, stk. 1 (dvs. at der ikke i boet er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne), gentagne gange blot er anført, at der ikke er aktiver i boet, hvorfor dette vil blive sluttet efter § 143, stk. 1, og at afslutningen af boet nu beror på udarbejdelse af boregnskab. Samlet set indikerer gennemgangen efter Konkursrådets opfattelse, at det ikke kun rent undtagelsesvis forekommer, at konkursboer, og måske navnlig boer, der slutes efter § 143, stk. 1, i længere perioder reelt ligger stille, uden at dette kan begrundes ud fra forholdene i de enkelte boer.

Efter Konkursrådets opfattelse kan det på denne baggrund være velbegrundet at overveje, hvilke tiltag der vil kunne medvirke til at sikre en hurtigere og mere effektiv bobehandling, hvor sagsbehandlingstiden ikke trækker længere ud end nødvendigt, jf. herom pkt. 3 nedenfor.

Der henvises til betænkningen side 41 ff.

2.3. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets generelle overvejelser om behovet for initiativer, der kan føre til en hurtigere og mere effektiv bobehandling samtidig med, at der naturligvis fortsat skal være den fornødne grundighed og kvalitet i bobehandlingen. Det gælder, selv om bobehandlingens varighed i prak-

sis ikke generelt synes at udgøre et stort problem, i hvert fald bedømt ud fra i hvilket omfang spørgsmålet rejses over for skifteretterne ved behandlingen af konkrete konkursboer. Med hensyn til lovforslagets nærmere udformning henvises til pkt. 3 nedenfor.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Bobehandlingen og fristerne for de enkelte sagsbehandlingskridt

3.1.1. Gældende ret

Et konkursbo er etableret, når skifteretten har afsagt konkursdekret. Straks efter dekretets afsigelse udpeger skifteretten en eller flere kuratorer, jf. konkurslovens § 107, og en bekendtgørelse om konkursen kundgøres i Statstidende, jf. konkurslovens § 109, stk. 1.

Efter konkurslovens § 108 kan skifteretten i forbindelse med afsigelse af konkursdekretet bestemme, at der skal indkaldes til skiftesamling til valg af kurator og eventuelt kreditorudvalg. Det vil navnlig være aktuelt, hvis det på forhånd kan forventes, at en fordringshaver vil fremsætte begæring herom, eller hvis skifteretten på grund af boets størrelse eller beskaffenhed finder det påkrævet. Indkalder skifteretten til skiftesamling, er fristen for afholdelse af skiftesamlingen 3 uger regnet fra bekendtgørelsen om konkurs. Skiftesamling til valg af kurator og kreditorudvalg skal i øvrigt indkaldes, hvis kurator eller en fordringshaver begærer det. En sådan begæring skal fremsættes skriftligt over for skifteretten senest 3 uger efter bekendtgørelsen om konkurs, og skiftesamlingen skal holdes inden 3 uger fra modtagelsen af begæringen.

Kurators overordnede opgave er at afvikle skyldnerens virksomhed med det bedst mulige resultat for kreditorerne. Ved udførelsen af sit hverv skal kurator efter konkurslovens § 110 varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Efter konkurslovens § 125, stk. 1, skal kurator inden 3 uger efter konkursdekretets afsigelse sende en oversigt over boets aktiver og passiver til fordringshaverne. Oversigten skal danne grundlag for bedømmelsen af, hvilke typer af krav der kan forvente dækning helt eller delvis, og for skifterettens eventuelle afgørelser af spørgsmål om stemmeret. Oversigten bør omfatte samtlige boets aktiver, de kendte passiver opdelt i konkursklasser i overensstemmelse med konkurslovens kapitel 10 (om den såkaldte konkursor-

den), samt oplysning om de forventede omkostninger ved boets behandling.

Efter konkurslovens § 125, stk. 2, sender kurator snarest efter afsendelsen af oversigten over boets aktiver og passiver og inden 4 måneder efter konkursdekretets afsigelse en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til fordringshaverne. Redegørelsen skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status. Informationen skal give fordringshaverne indsigt i, om konkursen skyldes forklarlige driftsmæssige tab, eller om der er forhold, der skal undersøges nærmere. Redegørelsen bør i øvrigt indeholde oplysning om, hvorvidt der er konstateret dispositioner, der eventuelt kan være omstødelige, hvis det er muligt at oplyse herom inden for fristen.

Kurator skal efter afsendelsen af statusoversigt og redegørelse efter konkurslovens § 125, stk. 2, hvert halve år sende en redegørelse for boets forhold til de fordringshavere, der forventes at kunne opnå dividende, jf. konkurslovens § 125, stk. 3. Redegørelsen skal indeholde oplysning om boets aktiver og passiver, herunder om der foreligger dispositioner eller retsfølgning, der kan være omstødelige. Der skal endvidere redegøres for bobehandlingen i den forløbne periode, herunder forløbet og resultatet af boets eventuelle fortsættelse af driften af skyldnerens virksomhed, og der skal oplyses om, hvorpå boet beror, og om muligt hvornår det forventes afsluttet, og om eventuel begæring om udbetaling af acontosalær til kurator.

Af betydning for bobehandlingen er endvidere fristreglen i konkurslovens § 81, stk. 1, 1. pkt., hvorefter en eventuel retssag til gennemførelse af omstødelse kan anlægges indtil 12 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt. Efter bestemmelsens 2. pkt. kan sag tillige anlægges inden 6 måneder efter, at kurator må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende. Fristreglen i 2. pkt. sikrer, at boet ikke afskæres fra at anlægge sag, hvis kurator først senere end 12 måneder efter konkursdekretets afsigelse er kommet i besiddelse af de afgørende oplysninger, og derfor først efter fristens udløb er blevet i stand til at gøre et krav gældende. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at omstødelsessager naturligvis skal fremmes hurtigst muligt, og at kurator således, hvis han eller hun først efter 12 måneders fristens udløb er blevet opmærksom på en omstødelig disposition, har pligt til at fremme sagen behørigt og vil kunne pådrage sig erstatningsansvar, hvis sagen afvises på grund af langsommelig behandling, jf. betænkning nr.

1273/1994 om rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen side 39.

Reglerne i konkurslovens kapitel 16 om prøvelse af fordringer mv. indeholder også en række frister, der har betydning for den samlede sagsbehandlingstid for et konkursbo. Efter § 128, 1. pkt., skal skifteretten således i bekendtgørelsen om konkurs, jf. konkurslovens § 109, stk. 1, opfordre enhver, der har en fordring mv. mod skyldneren, til inden 3 måneder at anmelde dette over for kurator. Dette proklama er ikke præklusivt (dvs. at kravet ikke fortabes, selv om fristen overskrides), og der kan således ske anmeldelse af fordringer mv. efter udløbet af de tre måneder. Kreditor, der først gør sit krav gældende efter fristen, har dog ikke nogen indflydelse på de beslutninger, der måtte være truffet vedrørende boet indtil da.

Kurator skal efter konkurslovens § 129, stk. 1, registrere de anmeldte fordringer og straks anerkende modtagelsen. Efter konkurslovens § 130, stk. 1, udarbejder kurator en fortegnelse over anmeldte fordringer og kendte, særligt sikrede krav med indstilling om, hvorvidt de bør anerkendes. Efter at have udarbejdet fortegnelse og indstilling skal kurator i Statstidende indkalde til møde til prøvelse af de anmeldte krav. Mødet skal så vidt muligt finde sted inden 4 uger efter anmeldelsesfristens udløb, jf. konkurslovens § 131, stk. 1. Kurators indstilling skal 2 uger før mødet ligge til eftersyn på både kurators og skifterettens kontor, jf. § 131, stk. 2.

Hvis der ikke på mødet fremsættes indsigelse mod kurators indstilling, er fordringen endeligt anerkendt som indstillet, jf. konkurslovens § 132, stk. 1. Hvis der fremsættes en indsigelse mod kurators indstilling, må den, der ikke kan anerkende indstillingen, anlægge sag ved skifteretten inden 3 måneder efter det møde, hvor kurators indstilling forelå, jf. konkurslovens § 133, stk. 1. Anlægges sag ikke rettidigt, er kurators indstilling endelig, jf. § 133, stk. 2.

Efter konkurslovens § 134, stk. 1, prøves fordringer mv., der anmeldes efter udløbet af 3-måneders fristen i § 128, 1. pkt., på et senere møde. Fordringer mv., der først anmeldes, efter at regnskabet for boet er stadfæstet af skifteretten, tages ikke i betragtning. Det følger af § 134, stk. 2, 2. pkt., at skifteretten kan fastsætte en sidste dag for modtagelse af anmeldelser. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst 2 ugers varsel.

Hvis det under boets behandling viser sig, at der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne ved bobehandlingen, sluttes boet efter § 143, stk. 1, på første skiftesamling eller på en særlig dertil indvarslet skiftesamling.

Når boets aktiver er realiseret, dets tilgodehavender inddrevet og mulige tvister endeligt afgjort, udarbejder kurator udkast til regnskab og, enten samtidig eller så snart regnskabet er stadfæstet, udkast til endelig udlodning, jf. konkurslovens § 148. Regnskabet skal ledsages af en kort redegørelse for boets behandling, dets indtægter og udgifter. Efter konkurslovens § 149 kan skifteretten efter indstilling fra kurator bestemme, at endeligt regnskab og eventuel udlodning vedrørende en endnu ikke oppebåret indtægt, et i henhold til konkurslovens § 147, stk. 2, afsat beløb (dvs. beløb afsat til dividende på krav, der endnu er omtvistede, eller som er betinget af en endnu ikke indtrådt omstændighed, f.eks. en kautionsforpligtelse) eller andre nærmere afgrænsede dele af boet henskydes til tiden efter boets slutning. Bestemmelsen medfører, at boet afsluttes tidligere, at de tilstedeværende midler udloddes, og at skyldneren ikke længere er under konkurs.

Efter konkurslovens § 150 indkalder skifteretten ved bekendtgørelse i Statstidende med mindst 2 ugers varsel en skiftesamling til behandling af udkast til regnskab og udlodning, der med bilag skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor. På skiftesamlingen gives der efter konkurslovens § 151 fordringshaverne og skyldneren lejlighed til at udtale sig om udkastet. Skifteretten stadfæster udkastet, medmindre det lider af fejl eller mangler, der nødvendiggør, at det omgøres. Herefter er bobehandlingen afsluttet. Skifterettens stadfæstelse af regnskabet og den sluttede konkursbehandling kan dog ankes til landsretten inden for en frist på 4 uger, jf. konkurslovens § 248, stk. 1, og § 250, stk. 1.

3.1.2. Lovforslagets udformning

3.1.2.1. Det er Konkursrådets vurdering, at en generel afkortning af de gældende frister for bobehandlingen ikke i sig selv er det mest afgørende eller mest hensigtsmæssige for at opnå en hurtigere bobehandling. Fristerne fører ikke i sig selv til en forlængelse af sagsbehandlingstiden, da de alene angiver den maksimale tidsanvendelse for det konkrete sagsbehandlingsskridt, og bobehandlingen bør normalt fremmes længe inden fristernes udløb. Det afgørende for sagsbehandlingstiden er efter Konkursrådets opfattelse snarere at sikre, at sagsbehandlingsskridt foretages, så snart det ud fra forholdene i det konkrete bo er muligt og forsvarligt, jf. også pkt. 3.2.2 nedenfor om styrkelse af skifterettens tilsyn med bobehandlingen.

3.1.2.2. Konkursrådet finder dog, at enkelte af de gældende frister med fordel kan afkortes med henblik på at opnå en hurtigere bobehandling, uden at dette vil

have negative konsekvenser i form af en mindre grundig eller mindre hensigtsmæssig behandling.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at det præciseres, at den gældende 4-måneders frist for kurators afsendelse af statusoversigt og redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen efter konkurslovens § 125, stk. 2, er en yderste frist. Det bør sikres, at der ikke i praksis forløber så lang tid som 4 måneder, hvis det klart ikke er nødvendigt at anvende så lang tid på at udarbejde materialet. Rådet foreslår derfor at præcisere ordlyden af § 125, stk. 2, 1. pkt., således, at statusoversigt og redegørelse skal sendes, *så snart* kurator har tilvejebragt de fornødne oplysninger, og *senest* 4 måneder efter, at konkursdecretet er afsagt.

Konkursrådet foreslår videre, at fristen i konkurslovens § 128, 1. pkt., for anmeldelse af fordringer eller andre krav mod skyldneren nedsættes fra 3 måneder til 4 uger. Rådet bemærker, at nutidens kommunikationsmuligheder – herunder navnlig udbredelsen af e-mail og internetkommunikation – er stærkt forøgede. I dag vil enhver, der har et krav mod skyldneren, i princippet kunne skaffe sig adgang til en eventuel bekendtgørelse om en konkurs – når som helst og hvor som helst – gennem det elektroniske Statstidende og vil f.eks. via e-mail øjeblikkeligt eller i hvert fald meget hurtigt herefter kunne foretage anmeldelse over for kurator. Den tekniske udvikling må også antages at have bevirket, at de fleste kreditors bogholderi i betydeligt større omfang end tidligere er digitaliseret og automatiseret, så kreditorerne hurtigt vil være i stand til at skaffe sig fuldt overblik over eventuelle udestående fordringer. Hertil kommer, at proklamaet efter § 128 ikke er præklusivt (dvs. at kravet ikke fortabes, selv om fristen overskrides), og krav, der anmeldes efter udløbet af den foreslåede 4-ugers frist, vil således blive prøvet på et senere tidspunkt under bobehandlingen, jf. § 134, stk. 1.

Endelig foreslår Konkursrådet at nedsætte fristen i konkurslovens § 133, stk. 1, for sagsanlæg for den, der ikke kan anerkende kurators indstilling vedrørende et krav efter konkurslovens § 130, fra 3 måneder til 4 uger. Konkursrådet finder, at en frist på 4 uger må anses for tilstrækkelig, og lægger i den forbindelse vægt på, at den, der ikke kan anerkende kurators indstilling, i praksis vil have gjort sig dette klart allerede på tidspunktet for afholdelsen af mødet til prøvelsen af fordringer mv. efter konkurslovens § 131, og den pågældende vil have gjort sig klart, hvorfor indstillingen ikke kan anerkendes. Hertil kommer, at sagsanlæg mod boet i disse tilfælde i praksis typisk vil komme fra større kreditorer, der vil have det fornødne overblik over deres krav og eventuelt hurtigt vil kunne antage

advokatbistand. I praksis vil der normalt også være en dialog mellem kurator og den pågældende kreditor, der vil medvirke til at afklare, hvori tvisten består.

Der henvises til betænkningen side 54 f., 56 ff. og 60 f.

3.1.2.3. Konkursrådet har endvidere overvejet, om der er grundlag for at afkorte andre af de gældende frister for bobehandlingen fra konkursdekretets afsigelse og til afslutningen af bobehandlingen, herunder de gældende frister for udsendelse af oversigt over aktiver og passiver (§ 125, stk. 1), statusoversigt og redegørelse (§ 125, stk. 2), halvårsredegørelser om boets forhold (§ 125, stk. 3), anlæggelse af retssag til omstødelse (§ 81, stk. 1), afholdelse af skiftesamling til kuratorvalg eller nedsættelse af eventuelt kreditorudvalg (§ 108) samt afholdelse af møde til prøvelse af anmeldte krav (§ 131, stk. 1).

Konkursrådet finder, at der ikke er grundlag for at foreslå en afkorting af disse frister. Konkursrådet anfører bl.a., at mange af fristerne i forvejen er korte (f.eks. 3-ugers fristen i konkurslovens § 108 for afholdelse af skiftesamling til valg af kurator og nedsættelse af eventuelt kreditorudvalg, og 3-ugers fristen i § 125, stk. 1, for kurators udsendelse af oversigten over boets aktiver og passiver), hvilket giver anledning til at være varsom med at afkorte dem yderligere, og at der i forhold til den samlede sagsbehandlingstid ikke vil være meget vundet ved at afkorte i forvejen korte frister.

De længere frister i konkursloven (f.eks. 12-måneders fristen (og den supplerende 6-måneders frist) for anlæggelse af retssag til omstødelse i konkurslovens § 81, stk. 1, samt fristen i § 125, stk. 2, på 4 måneder for kurators afsendelse af statusoversigt og redegørelse) tjener formål, der efter Konkursrådets opfattelse ikke kan ses bort fra. Det drejer sig f.eks. om, at kurator ikke tvinges til enten at anlægge omstødelssag uden at have det fornødne grundlag herfor eller at opgive sagsanlæg på grund af manglende bevis, eller fordi der ikke i tide kan tilvejebringes midler til at dække omkostningerne ved en omstødelssag, samt at der gives kurator tilstrækkelig tid til at få belyst boets stilling således, at oversigten kan give et rimeligt og dækkende billede af boets økonomiske forhold. Konkursrådet peger endvidere som ovenfor nævnt på, at fristerne ikke i sig selv er forlængende for sagsbehandlingstiden, da de alene angiver den maksimale tidsanvendelse for det konkrete sagsbehandlingsskridt, og bobehandlingen normalt bør fremmes længe inden fristernes udløb.

Der henvises til betænkningen side 50 ff.

3.1.2.4. Konkursrådet har endelig overvejet behovet for at indføre yderligere frister for bobehandlingen, herunder navnlig en absolut frist for behandlingens afslutning (og dermed en frist for kurators udarbejdelse af udkast til regnskab og endelig udlodning efter konkurslovens § 148). Rådet har dog ikke fundet grundlag herfor og lægger navnlig vægt på, at konkursboernes forskellighed gør det vanskeligt at pege på en bestemt frist, der som regel vil være rimelig og forsvarlig som en ydre grænse for behandlingen af de fleste konkursboer, herunder de mange boer, hvis størrelse og kompleksitet erfaringsmæssigt nødvendiggør en relativt lang sagsbehandlingstid.

Konkursrådet tillægger det også en vis betydning, at det efter rådets opfattelse kan være vanskeligt at pege på hensigtsmæssige sanktioner over for overskridelse af en sådan fristregel. Det kunne således føre til en ikke ubetydelig forlængelse og fordyrelse af bobehandlingen, hvis skifteretten i et blot nogenlunde kompliceret bo, hvis behandling allerede er trukket ud, skulle afsætte den oprindeligt udpegede kurator og indsætte en ny, der ikke er bekendt med boets forhold og hidtidig behandling.

Konkursrådet bemærker, at det i dødsboskiftelovens § 66, stk. 2, er bestemt, at behandlingstiden for solvente dødsboer, der behandles af en bobestyrer, som udgangspunkt ikke må overstige 2 år. Rådet peger imidlertid på, at solvente dødsboer i almindelighed vil være mere velordnede og dermed gennemsnitligt nemmere at behandle end konkursboer. Hertil kommer, at de enkelte konkursboer må antages at frembyde flere individuelle forskelle end de solvente dødsboer.

Konkursrådet understreger endelig, at en almindelig frist for bobehandlingen varighed ikke er nødvendig, når blot der føres et reelt tilsyn med, at boets behandling fremmes behørigt, og at det i den forbindelse f.eks. kan pålægges kurator at komme med en redegørelse for boets forhold eller et udkast til regnskab og endelig udlodning, jf. herom pkt. 3.2.2 nedenfor.

Konkursrådet har endvidere overvejet, om varslet i forbindelse med indkaldelse til skiftesamling efter konkurslovens § 118 (om skiftesamling på kurators eller kreditorudvalgets begæring samt hvor skifteretten finder det påkrævet) bør reguleres, så skiftesamling skal holdes inden for en vis frist regnet fra bekendtgørelsen af indkaldelsen i Statstidende. Konkursrådet finder dog ikke grundlag for at lovregulere dette varsel, der i praksis er mindst 14 dage. Rådet anfører, at det i praksis kun er relativt få skiftesamlinger, der holdes efter denne bestemmelse, hvorfor en regulering af varslet vil have begrænset betydning. Der vil

typisk også være tale om større boer, hvor en regulering af varslet under alle omstændigheder kun vil have meget begrænset betydning for den samlede sagsbehandlingstid. Rådet bemærker dog, at et varsel på mindst 14 dage ikke er påkrævet i alle tilfælde.

Der henvises til betænkningen side 62 ff.

3.1.2.5. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter, herunder at det er afgørende, at der føres et reelt, løbende tilsyn med bobehandlingen for at påse, at den fremmes behørigt, jf. herom pkt. 3.2.2 nedenfor.

I forbindelse med høringen over betænkningen er det anført, at 3-måneders fristen i konkurslovens § 128 for at anmelde fordringer mv. bør opretholdes, idet den foreslåede afkortning af fristen til 4 uger kan føre til, at nogle kreditorer ikke når at anmelde deres krav. Som anført af Konkursrådet indebærer en overskridelse af fristen i § 128 hverken i dag eller efter lovforslaget, at kravet fortabes, og krav, der anmeldes efter fristens udløb, vil således blive prøvet på et senere tidspunkt under bobehandlingen, jf. § 134, stk. 1. Den foreslåede anmeldelsesfrist på 4 uger indebærer imidlertid, at kurator som udgangspunkt hurtigere vil få et overblik over og kunne vurdere kravene i konkursboet. På denne baggrund og af de grunde, som i øvrigt er anført af Konkursrådet, er Justitsministeriet enig i, at anmeldelsesfristen bør forkortes til 4 uger.

Det er i forbindelse med høringen over betænkningen også anført, at 3-måneders fristen i konkurslovens § 133, stk. 1, for at anlægge sag for den, der ikke kan anerkende kurators indstilling vedrørende et krav, bør opretholdes bl.a. af hensyn til kreditorernes mulighed for at antage advokatbistand. Som anført både af Konkursrådet og i forbindelse med høringen vil sådanne sagsanlæg oftest være fra større kreditorer, der på forhånd vil have gjort sig klart, hvorfor kurators indstilling ikke kan anerkendes, således at der i givet fald relativt hurtigt vil kunne antages advokatbistand. I praksis vil der endvidere, inden kurator fremlægger sin indstilling, normalt være en dialog mellem kurator og den pågældende kreditor, som enten fører til, at tvisten løses, eller at det afklares, hvad der er tvist om. Justitsministeriet er på denne baggrund og af de grunde, som Konkursrådet i øvrigt anfører, enig i, at fristen bør forkortes til 4 uger.

I forbindelse med høringen er det videre foreslået, at fordringshaveren i forbindelse med kurators meddelelse om, at et krav ikke indstilles anerkendt, skal informeres om fristen i konkurslovens § 133, stk. 1, for at anlægge sag mod boet. Navnlig henset til, at fristen for sagsanlæg foreslås nedsat fra 3 måneder til 4 uger, er Justitsministeriet enig i, at det bør fremgå ud-

trykkeligt af konkursloven, at den fordringshaver, hvis krav indstilles afvist, skal underrettes om fristen for et eventuelt sagsanlæg, jf. forslaget til ændring af konkurslovens § 131, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 10).

Lovforslaget er – bortset fra den ovennævnte tilføjelse – udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast, og der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 (forslag til konkurslovens § 125, stk. 2, 1. pkt.), lovforslagets § 1, nr. 9 (forslag til konkurslovens § 128, 1. pkt.), lovforslagets § 1, nr. 10 (forslag til konkurslovens § 131, stk. 3), og lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 133, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

3.2. Tilsynet med bobehandlingen

3.2.1. Gældende ret

Skifterettens opgaver i forbindelse med bobehandlingen blev ved lov nr. 382 af 22. maj 1996 (på baggrund af anbefalingerne i betænkning nr. 1273/1994 om rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen) indskrænket samtidig med, at fordringshavernes indsigt i boets forhold blev styrket ved en formaliseret pligt for kurator til løbende at underrette fordringshaverne om boets stilling, jf. pkt. 3.1.1 ovenfor. Skifterettens opgaver er derfor i dag navnlig begrænset til at være klageorgan i det omfang, fordringshaverne er utilfredse med kurators behandling af boet, og til i øvrigt at afgøre tvister, der henhører under domstolene, jf. konkurslovens kapitel 31 og betænkning nr. 1273/1994 side 35 f. Skifteretten skal derimod ikke føre et løbende tilsyn og en almindelig kontrol med bobehandlingen. Det er navnlig op til fordringshaverne at reagere, hvis kurator ikke udfører en tilfredsstillende bobehandling.

Skifteretten skal fra kurator modtage den oversigt over boets passiver og aktiver, den statusoversigt og de redegørelser vedrørende boets forhold mv., som kurator udarbejder til fordringshaverne efter § 125, jf. pkt. 3.1.1 ovenfor. Skifteretten har imidlertid ikke i den forbindelse pligt til at påse, at kurator har varetaget hensyn til skyldneren eller fordringshaverne på betryggende vis, og skifteretten har heller ikke i øvrigt noget særligt ansvar ved at modtage dette materiale. Modtagelsen indebærer alene, at skifteretten kan gøre sig bekendt med oplysningerne.

Skifteretten kan i øvrigt afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold, jf. § 126, stk. 1, 2. pkt., f.eks. om regnskabsforhold. Skifteretten har derimod ikke en almindelig kompetence til at tage stilling til eller godkende kurators dispositioner og kan alene gribe ind over for disse, hvis de er helt åbenbart urimelige. Hvis kurator eller skiftesamlingen handler til skade

for boet, eller hvis rettigheder, som tilkommer panthave, skyldneren eller andre, krænkes, kan skifteretten dog tilsidesætte beslutninger, meddele kurator pålæg og foretage, hvad der i øvrigt måtte være fornødent, jf. konkurslovens § 127, men der ligger heri ikke en »almindelig forvaltningsrevision« i forhold til kurators dispositioner. Ved grovere eller gentagne tilfælde af forsømmelighed kan skifteretten efter § 114, stk. 1, afsætte kurator.

Det følger af § 126, stk. 2, at skifteretten i fornødent omfang skal gennemgå kurators udkast til endeligt bogregnskab. Denne gennemgang har bl.a. til formål at kontrollere, om kurator har behandlet boet forsvarligt. Skifteretten bør ved gennemgangen særligt påse, at der ikke er handlet til skade for boets kreditorer, jf. betænkning nr. 1273/1994 side 64.

3.2.2. Lovforslagets udformning

3.2.2.1. Efter Konkursrådets opfattelse er det helt afgørende for en hurtig og effektiv bobehandling, at det sikres, at skifteretten fører et reelt, løbende tilsyn med behandlingen. Den begrænsning, der skete af skifterettens tilsynsrolle i bobehandlingen ved lovændringen i 1996, jf. pkt. 3.2.1 ovenfor, hvilede således på den forudsætning, at fordringshaverne ville deltage i bobehandlingen i videre omfang, end det har vist sig at være tilfældet i praksis. Der er således som nævnt i pkt. 2.2 i praksis kun yderst få klager til skifteretten over kurator, og efter de oplysninger, der foreligger for Konkursrådet, er det endnu sjældnere, at sådanne klager drejer sig om lang sagsbehandlingstid eller om, at bobehandlingen i øvrigt ikke er fremmet mest muligt.

Konkursrådet finder, at en retableret og i øvrigt skærpet tilsynsrolle for skifteretten i forhold til at påse, at sagsbehandlingen ikke bliver for langvarig, vil kunne udfylde det »tomrum«, som ændringen af konkursloven i 1996 tilsyneladende har efterladt. Rådet finder, at en sådan skærpet tilsynsrolle vil være i god overensstemmelse med den udvikling, der er sket inden for den almindelige retspleje, hvor domstolenes pligt til at varetage hensynet til, at sager ikke trækker unødigt længe ud, bl.a. er blevet understreget af den ændring af retsplejeloven, der blev foretaget med lov nr. 414 af 10. juni 1997 (Hurtigere behandling af civile sager m.v.). Rådet finder endvidere, at en skærpelse af skifterettens tilsyn har den markante fordel frem for regulering af sagsbehandlingstiden gennem f.eks. faste, korte tidsfrister, at der i det enkelte tilfælde i fornødent omfang fuldt ud kan tages hensyn til den tid, en forsvarlig bobehandling af høj kvalitet konkret vil kræve.

Konkursrådet foreslår som led i skifterettens nye tilsynsrolle på den baggrund, at de oplysninger om boet og bobehandlingen, som kurator skal udarbejde i henhold til konkurslovens § 125, stk. 1-3 (dvs. oversigt over boets aktiver og passiver, statusoversigt og redegørelser for de vigtigste årsager til konkursen og boets forhold), fremover skal sendes både til fordringshaverne og til skifteretten. Formålet hermed er at genskabe skifterettens pligt til at føre tilsyn med den formelle del af bobehandlingen, dvs. at følge udviklingen i bobehandlingen og føre tilsyn med, at boet fremmes behørigt.

Skifteretten skal derimod fortsat ikke føre en egentlig almen kontrol (»løbende forvaltningsrevision«) med kurators bobehandling, som skifteretten skulle før ændringen af konkursloven i 1996 (Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen m.v.). Det vil således fortsat være op til fordringshaverne at reagere, i det omfang de f.eks. måtte være utilfredse med den materielle del af kurators bobehandling. Skifterettens opgaver i forhold til den materielle bobehandling vil ligesom i dag være begrænset til at behandle de tvister eller klager over kurator, der efter gældende ret kan indbringes for skifteretten. Rådet bemærker, at skifterettens nye tilsynsrolle ikke berører fordringshavernes mulighed for som hidtil at klage til skifteretten over kurator også i relation til boets fremme.

Konkursrådet foreslår videre, at kurators redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, fremover skal indeholde oplysning om, hvilke opgaver kurator har varetaget gennem forløbet af bobehandlingen, om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om hvornår opgaverne er udført. Det foreslås desuden, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af konkurslovens § 125, stk. 2, at der også i redegørelser efter denne bestemmelse (dvs. om de vigtigste årsager til konkursen) – i lighed med, hvad der gælder for redegørelser efter § 125, stk. 3 (dvs. de halvårlige redegørelser for boets forhold) – skal redegøres for, hvorpå boet beror, og om muligt hvornår det forventes afsluttet. Forslaget om, at kurator skal give oplysninger om tidsforbrug, indebærer som udgangspunkt alene, at kurator skal redegøre overordnet for, hvor mange timer der er brugt på de enkelte hovedopgaver i bobehandlingen. Hvis særlige forhold i det konkrete bo og behandlingen heraf tilsiger det, kan det dog eventuelt være påkrævet med en noget mere udførlig redegørelse.

Formålet med disse forslag er at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at skifteretten kan udøve et effektivt tilsyn med bobehandlingen behørigt fremme.

Skifteretten får herved et mere præcist grundlag for løbende at vurdere, om boet fremmes mest muligt, herunder om der er opstået eller er på vej til at opstå »døde« perioder i bobehandlingen, og om et anvendt tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er varetaget. Kurator vil i den forbindelse efter omstændighederne kunne anføre, om de udførte opgaver har været særligt belastende eller i øvrigt intensive (f.eks. i en indledende fase i et bo med en erhvervsvirksomhed i drift med en del arbejde uden for normal kontortid), således at skifteretten med redegørelsen får et grundlag for at vurdere ikke blot arbejdets omfang, men også dets intensitet.

Der henvises til betænkningen side 65 ff.

3.2.2.2. Konkursrådet foreslår endvidere, at skifterettens tilsynsbeføjelser reguleres ved en ændring af konkurslovens § 126. Skifteretten kan allerede efter den gældende bestemmelse i § 126, stk. 1, 2. pkt., afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold, hvis skifteretten finder, at den givne information ikke er fyldestgørende. Konkursrådet foreslår, at det betones, at skifteretten særligt kan afkræve kurator yderligere oplysninger om, hvorpå boet beror. I det omfang oplysningerne ikke er dækkende eller tilstrækkeligt præcise, kan skifteretten i medfør af den foreslåede bestemmelse afkræve kurator en nærmere forklaring samt oplysning om, hvilke sagsbehandlingsskridt kurator agter at foretage i bobehandlingen og hvornår, og kurator kan afkræves en konkretiseret begrundelse for, at det har været nødvendigt at bruge den oplyste tid på de enkelte opgaver.

Finder skifteretten, at en (skriftlig eller mundtlig) redegørelse fra kurator ikke indeholder en rimelig forklaring på status i bobehandlingen, følger det af Konkursrådets forslag, at skifteretten skal kunne pålægge kurator at udarbejde statusoversigt og redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, og i det hele taget at foretage det fornødne til fremme af boets behandling og slutning inden for en af skifteretten fastsat frist. Dette gælder, selv om den maksimale frist for det relevante sagsbehandlingsskridt ikke er overskredet. Formålet med forslaget er at give skifteretten en bred beføjelse til at udstede netop de pålæg, som skifteretten konkret måtte finde påkrævet med henblik på at sikre, at bobehandlingen fremmes mest muligt.

Konkursrådet bemærker, at skifteretten også har andre reaktionsmuligheder end dem, der er anført ovenfor, hvis kurator ikke lever op til sin forpligtelse til at fremme en bobehandling af den fornødne kvalitet mest muligt. Skifteretten kan ved grovere eller gentagne tilfælde af forsømmelighed udnytte den gældende bestemmelse i konkurslovens § 114, stk. 1 (som

F. t. l. vedr. konkursloven

ikke foreslås ændret), til at afsætte kurator, samt i øvrigt lade kurators forsømmelighed indgå i vurderingen af, om skifteretten på ny vil udpege den pågældende som kurator i et andet konkursbo, herunder eventuelt udnytte kompetencen efter konkurslovens § 113, stk. 3 (som heller ikke foreslås ændret), til at forkaste et valg af den pågældende som kurator i et andet bo. Det foreslås endvidere, at kurators forsømmelighed også kan tillægges betydning ved vederlagsfastlæggelsen, jf. pkt. 3.3.2 nedenfor.

Der henvises til betænkningen side 65 ff. og 70 ff.

3.2.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med rådets lovudkast. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-7 (forslag til konkurslovens § 110, stk. 1, § 125, stk. 1-3, § 126 og § 239) og bemærkningerne hertil.

3.3. Fastsættelse af vederlag til kurator

3.3.1. Gældende ret

Skifteretten fastsætter vederlag til kurator efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra kurator, jf. konkurslovens § 239, stk. 1. Fastsættelsen af vederlaget skal ske under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Ved vederlagsfastsættelsen inddrages således ikke blot boets størrelse, sammensætningen og arten af boets passiver, men også intensiteten og kompleksiteten af det arbejde, der har været forbundet med boets behandling, har selvstændig betydning. Skifteretten lægger også vægt på den betydning, bobehandlingen kan have for arbejdspladser, for ansatte og deres familier, samfundsværdier mv. Størrelsen af de aktiver, som kurator skaffer til boet, og kurators ganske særlige indsats har ligeledes betydning.

Ved »intensiteten« af det arbejde, der har været forbundet med boets behandling, tænkes navnlig på, at kurator i den indledende fase i et bo med en erhvervsvirksomhed i drift ofte må udføre arbejde uden for normal kontortid og uden for kontoret, at registrering og sikring af aktiver samt stillingtagen til gensidigt bebyrdende kontrakter ofte forudsætter et hurtigt og effektivt arbejde, og at kurator for at løse disse hastende opgaver kan blive nødsaget til at beslaglægge advokatkontorets kapacitet og tilsidesætte andre arbejdsopgaver, jf. betænkning nr. 1086/1986 om kurasalærer mv. side 40.

Arbejdets »kompleksitet« sigter bl.a. til udviklede modregningsforhold, udenlandske aktiver og forretningsforhold, problemer på grund af skyldnerens

mangelfulde regnskabsføring, spørgsmål i relation til loven om virksomhedsoverdragelse, indtræden i gensidigt bebyrdende kontrakter, færdiggørelse af løbende produktion og omstødelsspørgsmål.

3.3.2. Lovforslagets udformning

3.3.2.1. Konkursrådet lægger vægt på, at rammerne for fastsættelsen af kurators vederlag fremmer en hurtig og effektiv bobehandling. Konkursrådet anfører, at det ikke kan udelukkes, at de nuværende rammer for vederlagsfastsættelsen – hvor skifterettens kontrolfunktion og involvering i bobehandlingen som nævnt ovenfor i pkt. 3.2.1 generelt er nedtonet efter ændringen af konkursloven i 1996 – ikke i tilstrækkelig grad medvirker hertil. Rådet finder, at det foreslåede skærpede tilsyn fra skifterettens side, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor, i vidt omfang vil kunne afhjælpe de mulige problemer, som de nuværende rammer for vederlagsfastsættelsen kan have været årsag til. Med forslaget får skifteretten således både en forpligtelse og en reel mulighed for at gribe ind over for en langsommelig sagsbehandling eller et overdrevent tidsforbrug fra kurators side.

Det er Konkursrådets opfattelse, at en hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet kan fremmes yderligere ved, at det i konkurslovens § 110, stk. 1, betones, at det er kurator, der bærer hovedansvaret for, at bobehandlingen fremmes mest muligt, og det at leve op til dette ansvar er en vigtig del af en kvalitetsbetonet bobehandling, som dermed også har betydning for det vederlag, som kurator kan opnå. Ved at betone dette selvstændige ansvar for kurator og åbne mulighed for at håndhæve det også igennem vederlagsfastsættelsen, får skifteretten et reelt alternativ til at afsætte kurator, hvilket ikke i alle tilfælde vil være en proportional eller hensigtsmæssig reaktion henset til f.eks. omfanget af den udviste forsømmelighed eller tidspunktet i bobehandlingen.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af § 110, stk. 1, at kurator skal fremme boets behandling mest muligt. Rådet bemærker, at en tilsvarende bestemmelse findes i dødsboskiftelovens § 54, stk. 1, for så vidt angår bobestyrere i dødsboer. Det er i forarbejderne til denne bestemmelse fremhævet, at det er bobestyrerens ansvar, at behandlingen fremmes uden unødigt ophold, og at boet skal sluttes så hurtigt, som det er praktisk muligt, jf. betænkning nr. 1270/1994 om behandling af dødsboer side 233.

Konkursrådet foreslår endvidere, at det i konkurslovens § 239 betones, at fastsættelsen af kurators vederlag skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde og dermed også arbejdets kvalitet i bredere

forstand. Rådet foreslår ingen ændring af de forskellige kriterier, der efter § 239 indgår ved fastsættelsen af vederlaget, jf. herom pkt. 3.3.1 ovenfor. De foreslåede justeringer af § 110, stk. 1, og § 239 vil imidlertid tilsammen betyde, at det også kan få betydning for vederlaget, hvis kurator på et eller flere punkter ikke har varetaget sine pligter efter § 110 på fuldt tilfredsstillende måde, f.eks. ved (klart) ikke at have fremmet boet uden unødigt ophold. Omvendt kan det også tillægges positiv betydning for vederlaget, hvis kurator har udført en særlig hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet.

Konkursrådet foreslår videre, at kurators vederlagsindstilling efter konkurslovens § 239, stk. 1, fremover skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som kurator har varetaget, og om, hvornår disse opgaver er udført. Indstillingen bør være præcis, dækkende og indeholde en tilpas konkretiseret begrundelse for vederlagets størrelse. Rådet anfører, at skifteretten herved til brug for vederlagsfastsættelsen sikres det bedst mulige grundlag for at kunne foretage en samlet konkret vurdering af kvaliteten af kurators bobehandling, herunder om boet er blevet behørigt fremmet, og om det samlede tidsforbrug forekommer rimeligt i forhold til omfanget og intensiteten af de opgaver, der er udført.

Konkursrådet bemærker, at det tidsforbrug, der skal oplyses, er det antal timer, der er medgået til udførelsen af de centrale opgaver i bobehandlingen. Det er uden betydning, om kurator har delegeret en eller flere af opgaverne til f.eks. en advokatfuldmægtig eller en advokatsekretær. Afgørende er alene kvaliteten af det udførte arbejde. Oplysninger om tid, der er medgået til varetagelsen af helt sædvanlige sekretærfunktioner i forbindelse med bobehandlingen, er uden relevans for vederlagsfastsættelsen, og skal derfor ikke medtages i vederlagsindstillingen.

Det er Konkursrådets opfattelse, at den foreslåede justering af rammerne for fastsættelsen af vederlaget til kurator sammen med skifterettens skærpede tilsyn vil medvirke til at fremme en hurtigere og mere effektiv bobehandling af høj kvalitet. Endvidere vil risikoen for, at vederlæggelsen sker på et utilstrækkeligt grundlag, ophøre. Den foreslåede skærpede prøvelse af vederlagsindstillingerne vil også kunne medvirke til at øge tilliden til insolvensbehandlingssystemet og til at sikre, at de omkostninger, der er forbundet med bobehandlingen, holdes på et rimeligt niveau. Rådet anfører endvidere, at forslaget om, at kurator skal oplyse om sit tidsforbrug, vil indebære den betydelige fordel, at vederlagsindstillingernes indhold ensertes, så skifteretterne får et mere ensartet bedømmelses-

grundlag for den konkrete vederlagsfastsættelse. Det vil også medvirke til at sikre ensartetheden i prøvelsen. Konkursrådet understreger, at der ikke med forslaget tilsigtes en generel ændring af vederlagsniveauet, som det har udviklet sig gennem retspraksis.

Der henvises til betænkningen side 74 ff.

3.3.2.2. Konkursrådet har på baggrund af Justitsministeriets anmodning til rådet, jf. pkt. 2.1 ovenfor, overvejet, om det må antages at kunne bidrage til en hurtigere og/eller mere effektiv behandling af konkursboer, hvis der indføres et system, hvor fastsættelsen af kurators vederlag sker på baggrund af vejledende retningslinjer og med udgangspunkt i takster for beregningen af vederlagets størrelse.

Konkursrådet har til brug for sine overvejelser herom foretaget en begrænset stikprøveundersøgelse af vederlagsfastsættelsen i 60 nyligt afsluttede konkursboer for at få et indtryk af, hvilken sammenhæng der måtte være mellem vederlagets og boets størrelse.

Det er Konkursrådets opfattelse, at der ikke vil kunne peges på et bedre udgangspunkt for eventuelt at fastsætte vejledende retningslinjer og takster for vederlaget end størrelsen af boets aktivmasse. Konkursrådet fraråder imidlertid at indføre et system med vejledende retningslinjer for vederlagsfastsættelsen baseret på dette grundlag. Konkursrådet anfører således, at det langt fra er givet, at der i alle eller blot de fleste sager er den fornødne sammenhæng mellem aktivmassens størrelse og karakteren og omfanget af det arbejde, der er forbundet med sagen. Størrelsen af de vederlag, der er fastsat i de boer, som Konkursrådet har undersøgt, følger således på ingen måde størrelsen af boernes aktivmasse.

Et system baseret på vejledende takster med udgangspunkt i netop aktivmassen, vurderes på denne baggrund at ville medføre betydelige ændringer af kurators vederlag i langt de fleste boer i forhold til i dag i enten op- eller nedadgående retning. Det måtte efter Konkursrådets opfattelse kræve ganske gode grunde at indføre en sådan vilkårlig ændring af det nuværende vederlagsniveau, som i visse tilfælde ville betyde, at kurator måtte nøjes med et langt mindre vederlag for samme arbejde end det, som kurator i dag oppebærer. Det måtte i den forbindelse også overvejes, hvilken betydning en sådan nedsættelse af kurators vederlag ville få for kvaliteten af bobehandlingen. Tilsvarende gode grunde måtte efter rådets opfattelse kræves for den forhøjelse af kurators vederlag, der samtidig – med nedsat dividende til kreditorerne til følge – ville blive tale om i en lang række andre tilfælde.

Der henvises til betænkningen side 84 ff.

3.3.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med rådets lovudkast. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslaget til konkurslovens § 110, stk. 1), og lovforslagets § 1, nr. 15-16 (forslag til konkurslovens § 239), og bemærkningerne hertil.

3.4. Øvrige spørgsmål

3.4.1. Efter konkurslovens § 134, stk. 2, kan skifteretten fastsætte en sidste frist for anmeldelse af fordringer mv. i boet med den virkning, at der ikke tages hensyn til fordringer, der anmeldes efter fristens udløb. Det er i retspraksis fastslået, at bestemmelsen har et forholdsvis snævert anvendelsesområde, idet boets afslutning skal være nært forestående, før der kan fastsættes en sidste frist for anmeldelse af fordringer mv.

Konkursrådet bemærker, at det ikke kan udelukkes, at en udvidelse af skifterettens adgang til at fastsætte en sidste frist for modtagelse af anmeldelser af fordringer mv. vil kunne bidrage til at undgå sidste øjeblikks forsinkelser i form af en eventuelt omfattende og kompliceret prøvelse af sent anmeldte fordringer mv. Det er endvidere principielt uhensigtsmæssigt, hvis den nuværende retstilstand unødigt hindrer, at kreditorerne gennem acontoudlodninger hurtigst muligt får udbetalt den dividende, de har krav på.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund en ændring af konkurslovens § 134 med henblik på at sikre, at der af hensyn til en forestående acontoudlodning vil kunne fastsættes en frist for anmeldelser af fordringer mv. på et tidligere tidspunkt i bobehandlingen end i dag. Rådet finder, at retsvirkningen af en overskridelse af fristen alene bør være, at den for sent anmeldte fordring mv. ikke får nogen betydning for en acontoudlodning, der er foretaget efter fristens udløb, og fordringshaveren således må afvente en eventuel senere udlodning af dividende.

Rådet foreslår, at en sådan frist kan fastsættes, hvis forholdene taler for det, og der i øvrigt er et sagligt behov i form af et velbegrunnet ønske fra kurator om at foretage en acontoudlodning. Rådet understreger, at adgangen til acontoudlodning ikke må få negativ indflydelse på sagsbehandlingstiden ved, at afslutningen af bobehandlingen kommer til at fremstå som mindre presserende.

Konkursrådet bemærker i øvrigt, at den foreslåede ændring af bestemmelsen vil kunne medvirke til at skabe grundlag for, at en kendelse om gældssanering (i forbindelse med konkurs efter konkurslovens kapitel 29) vil kunne afsiges efter konkurslovens § 232, stk. 2, om gældssanering inden konkursboets slutning.

Hvis fristen fastsat efter den foreslåede bestemmelse udløber, uden at der bliver anmeldt yderligere fordringer mv., kan det således tale for, at forholdene i boet er så afklarede, at skifteretten vil kunne afsige kendelse om gældssanering, selv om bobehandlingen endnu ikke er afsluttet, jf. pkt. 2.2 ovenfor.

Konkursrådet finder, at konkurslovens § 134 i øvrigt bør opretholdes, idet risikoen, for at en fordring mv. ikke bliver dækket, under alle omstændigheder på et eller andet tidspunkt må gå over til den fordringshaver, der først sent er blevet opmærksomt på sit krav. Dette tidspunkt bør som hidtil kunne fastsættes, når boet i øvrigt nærmer sig sin afslutning.

Der henvises til betænkningen side 98 ff.

3.4.2. Endvidere foreslår Konkursrådet, at der indføres en ny bestemmelse i konkurslovens § 127 a, hvorefter skyldneren eller en fordringshaver kan forlange, at skifteretten benytter sine tilsynsbeføjelser eller fastsætter tidspunktet for afholdelse af afsluttende skiftesamling i boet efter konkurslovens § 143 eller § 150, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sagen inden for en rimelig frist.

Den foreslåede bestemmelse svarer til retsplejelovens § 152 a (der blev indsat ved lov nr. 538 af 8. juni 2006), hvorefter parterne kan forlange, at retten fastsætter tidspunktet for hovedforhandlingen, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i konventionens artikel 6. Det er Konkursrådet vurdering, at de samme hensyn gør sig gældende i forhold til behandlingen af konkursboer. Bestemmelsen forventes ikke at få stor betydning for sagsbehandlingstiden i praksis.

Der henvises til betænkningen side 104 f.

3.4.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til konkurslovens § 127 a), og lovforslagets § 1, nr. 12 (forslag til konkurslovens § 134, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget indebærer, at skifteretterne fremover får en ny tilsynsrolle i forhold til bobehandlingen med hensyn til at sikre, at behandlingen af boet fremmes mest muligt, og at de enkelte sagsbehandlingsskridt foretages, så snart det i et konkursbo er muligt og forsvarligt. De økonomiske og administrative konsekvenser herved vurderes samlet set at være af mindre betydning for domstolene og vil således kunne afholdes inden for domstolenes rammer. Lovforslaget vur-

deres i øvrigt ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af forslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet. CKR vurderer, at forslaget vil medføre administrative omkostninger for de omfattede virksomheder (kuratorer). Særligt bestemmelserne i § 125, stk. 2, 3. og 4. pkt., og § 125, stk. 3, 1. pkt., vil betyde et ekstra tidsforbrug på den løbende redegørelse til skifteretten og fordringshaverne. Det vurderes dog ikke, at de administrative omkostninger vil være af et omfang, der beret-

tiger, at lovforslaget bliver forelagt et virksomhedspanel. Forslaget har derfor ikke været forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler. Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning, men vil medvirke til en hurtigere konkursbobehandling.

Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige konsekvenser eller EU-retlige aspekter. Lovforslaget skønnes endvidere ikke at have administrative konsekvenser for borgerne, men vil som nævnt medvirke til en hurtigere konkursbobehandling.

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

5. Hørte myndigheder mv.

Konkursrådets betænkning nr. 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer har været sendt i høring hos:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenterne for Københavns Byret og for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Domstolsstyrelsen, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Advokatrådet, Kuratorforeningen, Forbrugerrådet, Finansrådet, Realkreditrådet, Forsikring & Pension, HTS-I Erhvervsorganisationen, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, Dansk Industri, Dansk Handel & Service, Håndværksrådet, Dansk InkassoBrancheForening, Liberale Erhvervs Råd, 3F Fagligt Fælles Forbund, Danmarks Rederiforening, Akademikernes Centralorganisation, Amdsrådsforeningen, Forenede Danske Motorejere, Danske Speditører, Syddansk

Universitet, Danmarks Jurist- og Økonomiforbund, Dansk Retspolitisk Forening, Handels- og Kontorfunktionærernes forbund i Danmark, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, De Danske Patentagenters Forening, Landsorganisationen i Danmark LO, Dansk Ejendomsmæglerforening, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Århus Universitet, Foreningen Danske Inkassoadvokater, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Frederiksberg Kommune, Procesbevillingsnævnet, Københavns Kommune, Foreningen af Statsamtsjurister, Københavns Retshjælp, Institut for Menneskerettigheder, Århus Retshjælp, Dansk Arbejdsgiverforening, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, Københavns Universitet, Det Danske Voldgiftsinstitut, KL, Foreningen af Registrerede Revisorer, Landsforeningen af beskikkede advokater, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Dansk Told og Skatteforbund, Landbrugsrådet og Danmarks Fiskeriforening.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 1 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1 (§ 110, stk. 1)

Konkurslovens § 110, stk. 1, foreslås ændret, så det udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen, at kurator skal fremme boets behandling mest muligt. Det præciseres herved, at kurator skal fremme bobehandlingen uden unødigt ophold, og at boet skal sluttes så hurtigt, som det er praktisk muligt.

Formålet med ændringen er at fremhæve, at kvaliteten af bobehandlingen ikke alene afhænger af, om boets interesser i en snævrere økonomisk betydning er blevet varetaget behørigt, men også af, om boet er blevet afsluttet inden for en rimelig tid. Det understreges med ændringen, at det er kurator, der har hovedansvaret for, at bobehandlingen fremmes mest muligt, og at kurators evne til at leve op til dette ansvar er en vigtig del af en kvalitetsbetonet bobehandling.

Kurators ansvar for at gennemføre en hurtig afslutning af boet indebærer endvidere, at en person ikke bør lade sig udpege eller vælge til kurator, hvis den pågældende på forhånd er i tvivl om, hvorvidt den pågældende vil have den nødvendige tid til at gennemføre bobehandlingen i et rimeligt tempo.

Pligten til at fremme bobehandlingen mest muligt indebærer, at kurator må sørge for at varetage samtlige sine opgaver uden ugrundet ophold. For så vidt angår den tidlige fase af bobehandlingen betyder det f.eks., at kurator skal tilvejebringe det fornødne grundlag for at udarbejde materiale efter konkurslovens § 125, stk. 2 (om de vigtigste årsager til konkursen), så hurtigt som det efter omstændighederne i det konkrete bo er muligt, og herefter straks sende materialet til fordringshaverne og skifteretten.

Undervejs i bobehandlingen bør kurator bl.a. overveje, om han eller hun ved at benytte bestemmelserne i konkurslovens §§ 100, 105 og 240 eventuelt hurtigere vil kunne opnå det fornødne overblik over boets forhold. Kurator bør også være opmærksom på, om den information, der kan skaffes gennem disse bestemmelser, eventuelt kan bevirke, at man f.eks. kan undgå unødige retssager om fordringsprøvelsen.

Med hensyn til den senere fase af behandlingen må kurator naturligvis ikke lade behandlingen ligge stille, hvis boet reelt kan sluttes. Kurator må i den forbindelse også overveje, om der eventuelt er grundlag for at afgive en indstilling til skifteretten efter den gældende

bestemmelse i konkurslovens § 149 om at henskyde nærmere afgrænsede dele af boet til tiden efter boets slutning. Den foreslåede ændring skal også ses i sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 239 (lovforslagets § 1, nr. 15-16), hvor det betones, at fastsættelsen af kurators vederlag skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde, og således omfatter arbejdets kvalitet i bredere forstand. De foreslåede ændringer af § 110, stk. 1, og § 239 vil tilsammen betyde, at skifteretten også får mulighed for at sanktionere kurators forsømmelighed ved vederlagsfastsættelsen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15-16.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.2.1.

Til nr. 2 (§ 125, stk. 1)

Det foreslås, at skifteretten fremover sammen med fordringshaverne bliver egentlig adressat for kurators oversigt over boets aktiver og passiver. Skifteretten skal således ikke længere blot have tilsendt oversigten til orientering, jf. også den foreslåede ændring af konkurslovens § 126, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 7).

Den foreslåede ændring er et led i den retablering og skærpelse af skifterettens tilsynsrolle i forhold til bobehandlingen, som lovforslaget indebærer, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2. Som led i, at skifteretten bliver medadressat for de oplysninger, som kurator skal sende om boet og bobehandlingen, jf. også de foreslåede ændringer af konkurslovens § 125, stk. 2 og 3 (lovforslagets § 1, nr. 3-5), forudsættes det, at skifteretten får pligt til at følge udviklingen i bobehandlingen og føre tilsyn med, at denne fremmes behørigt. Skifteretten skal således påse, dels at tidsfristerne for udsendelsen af disse oplysninger ikke overskrides, dels at oplysningerne i øvrigt sendes så hurtigt, som det henset til forholdene i det konkrete bo er muligt, jf. også de foreslåede ændringer af konkurslovens § 126 (lovforslagets § 1, nr. 7), og bemærkningerne hertil.

Skifteretten skal derimod fortsat ikke føre en egentlig løbende kontrol (»løbende forvaltningsrevision«) med bobehandlingen og kurators dispositioner. Det er således fortsat op til fordringshaverne at reagere, i det omfang de f.eks. måtte være utilfredse med den materielle del af kurators bobehandling. Fordringshaverne er derfor efter forslaget fortsat adressater – men nu altså sammen med skifteretten – for de oplysninger, som kurator skal sende efter konkurslovens § 125, stk. 1-3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.1.

Til nr. 3 (§ 125, stk. 2, 1. pkt.)

Med den foreslåede ændring præciseres det, at 4-måneders fristen i konkurslovens § 125, stk. 2, 1. pkt., er en yderste frist for kurators udsendelse af en statusoversigt og en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen. Som følge af de store forskelle på konkursboers beskaffenhed vil det i en række tilfælde, og navnlig i mange § 143-boer (dvs. boer, hvor der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne), ikke være nødvendigt at bruge 4 måneder på at udarbejde materialet nævnt i § 125, stk. 2. Det foreslås derfor, at det af bestemmelsen udtrykkeligt kommer til at fremgå, at materialet skal sendes, *så snart* kurator har tilvejebragt de fornødne oplysninger og *senest* 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede præcisering af kurators generelle forpligtelse til at fremme boets behandling mest muligt, jf. den foreslåede ændring af konkurslovens § 110, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 1).

Det foreslås endvidere, at skifteretten fremover sammen med fordringshaverne bliver egentlig adressat for den statusoversigt og den redegørelse, som kurator skal udarbejde i henhold til konkurslovens § 125, stk. 2. Skifteretten skal ikke længere blot have sendt materialet til orientering, jf. også den foreslåede ændring af konkurslovens § 126, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 7). Denne ændring er også et led i den retablering og skærpelse af skifterettens tilsynsrolle i forhold til bobehandlingen, som lovforslaget indebærer, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslaget til konkurslovens § 125, stk. 1).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.1 og 3.2.2.1.

Til nr. 4 (§ 125, stk. 2, 3. og 4. pkt.)

Det foreslåede nye 3. pkt. i konkurslovens § 125, stk. 2, indebærer, at kurator sammen med statusoversigten og redegørelsen efter § 125, stk. 2, 1. pkt. (som dette foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3), skal sende en redegørelse til skifteretten og til fordringshaverne for, hvilke opgaver kurator indtil videre har væretaget i forbindelse med bobehandlingen. Denne redegørelse skal tillige indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført. Efter den foreslåede bestemmelse i 4. pkt. skal redegørelsen desuden indeholde oplysning om, hvorpå boet beror, og om muligt hvornår det forventes afsluttet.

Formålet med bestemmelsen er at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at skifteretten kan udøve et effektivt tilsyn med bobehandlingens behørig fremme.

Gennem det foreslåede 3. pkt. og de tilsvarende ændringer af kravene til indholdet af kurators redegørelser efter § 125, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 6), og af kravene til indholdet af kurators vederlagsindstilling efter § 239, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 15), er det hensigten at sikre, at skifteretten får et mere præcist grundlag for løbende at vurdere, om boet fremmes mest muligt, herunder om der er opstået eller er på vej til at opstå »døde« perioder i bobehandlingen, og om et anvendt tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er udført.

Kravet om, at kurator skal redegøre for den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og for hvornår opgaverne er udført, indebærer, at kurators redegørelse skal indeholde oplysninger om kurators hidtidige tidsforbrug i sagen og i store træk udspecificeret på de enkelte hovedopgaver, som kurator har udført indtil afgivelsen af redegørelsen. Det afgørende er, at skifteretten får præcis og dækkende information om forholdene i boet og om, hvordan bobehandlingen skrider frem. Kurator skal derfor alene redegøre overordnet for, hvor mange timer der er brugt og hvornår på de enkelte hovedopgaver i bobehandlingen indtil afgivelsen af redegørelserne efter § 125, stk. 2. At kurator skal redegøre for, hvornår opgaverne er udført, indebærer således ikke, at kurator f.eks. med angivelse af klokkeslæt skal oplyse, hvornår opgaverne er udført. Det er tilstrækkeligt, at kurator oplyser de perioder, hvor de enkelte opgaver er udført (eventuelt dateret), og dermed hvornår de enkelte timer er brugt.

Kravet om, at kurator skal oplyse om, hvorpå boet beror, og om muligt hvornår det forventes afsluttet, vil i praksis være af størst betydning i § 143-boer og mindre boer i øvrigt. I mange tilfælde vil det i andre typer boer være klart, at boet ikke er i nærheden af at kunne afsluttes på tidspunktet for udarbejdelsen af materialet efter konkurslovens § 125, stk. 2, og kurators redegørelse efter det foreslåede 4. pkt. vil i sådanne tilfælde kunne holdes helt overordnet og ganske kortfattet.

Det bemærkes, at lovforslaget i øvrigt ikke indebærer ændringer i de gældende krav til den statusoversigt og redegørelse, som kurator skal udarbejde efter konkurslovens § 125, stk. 2. Disse krav såvel som de nye krav efter de foreslåede bestemmelser i 3. og 4. pkt. skal naturligvis overholdes. Lever kurators redegørelser ikke op til de indholdsmæssige krav, eller sendes redegørelserne ikke rettidigt, vil skifteretten som led i det forudsatte skærpede tilsyn med bobehandlingen kunne vælge imellem flere reaktioner eller kombinationer heraf. Skifteretten vil således f.eks. kunne lade manglende overholdelse af bestemmelserne i § 125, stk. 2, få betydning for kurators vederlag. Der henvi-

ses til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.2 for en nærmere beskrivelse af skifterettens øvrige reaktionsmuligheder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.1 og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6 og 15 (forslag til konkursloven § 125, stk. 3, og § 239, stk. 1).

Til nr. 5 (§ 125, stk. 3, 1. pkt.)

Med den foreslåede ændring bliver skifteretten fremover sammen med fordringshaverne egentlig adressat for kurators redegørelser i henhold til konkurslovens § 125, stk. 3, om status i bobehandlingen. Skifteretten skal således ikke længere blot have tilsendt redegørelserne til orientering, jf. også den foreslåede ændring af konkurslovens § 126, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 7). Denne ændring er også et led i den retablering og skærpelse af skifterettens tilsynsrolle i forhold til bobehandlingen, som lovforslaget indebærer, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 2 (forslaget til konkurslovens § 125, stk. 1).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.1.

Til nr. 6 (§ 125, stk. 3, nr. 3)

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 3 i konkurslovens § 125, stk. 3, som indebærer, at kurator i halvårsredogørelser efter § 125, stk. 3, fremover skal oplyse om, hvilke opgaver kurator har varetaget siden den senest afgivne redegørelse, og endvidere oplyse om den tid, der medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om hvornår opgaverne er udført. Er der tale om en første redegørelse efter § 125, stk. 3, skal oplysningerne vedrøre tiden siden afgivelsen af redegørelse efter § 125, stk. 2 (som denne bestemmelse foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 4).

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, er formålet med forslagene om nye indholdsmæssige krav til redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, og vederlagsindstillinger efter konkurslovens § 239, stk. 1, at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at skifteretten kan udøve et effektivt tilsyn med bobehandlingens behørig fremme. Det er hensigten, at skifteretten får et mere præcist grundlag for løbende at vurdere, om boet fremmes mest muligt, herunder om der er opstået eller er på vej til at opstå »døde« perioder i bobehandlingen, og om et anvendt tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er udført.

Også i forhold til redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 3, indebærer det foreslåede krav om, at kurator skal redegøre for den tid, der er medgået til ud-

førelsen af de enkelte opgaver, og for, i hvilke perioder opgaverne er udført, at redegørelserne skal indeholde oplysninger om kurators hidtidige tidsforbrug i sagen, i store træk udspecificeret på de enkelte hovedopgaver, som kurator har udført indtil afgivelsen af redegørelsen. Det afgørende er, at skifteretten får præcis og dækkende information om forholdene i boet og om, hvordan bobehandlingen skrider frem. Kurator skal derfor alene redegøre overordnet for, hvor mange timer der er brugt og hvornår på de enkelte hovedopgaver i bobehandlingen indtil afgivelsen af den enkelte redegørelse efter § 125, stk. 3. Kurator skal f.eks. redegøre for, hvor mange timer der er brugt og hvornår på at tilvejebringe det fornødne grundlag for en omstødelsessag, på prøvelse af fordringer eller på undersøgelse af oplysninger, der kan give grundlag for afgivelse af en meddelelse til politiet efter konkurslovens § 110, stk. 4 (som ikke foreslås ændret).

At kurator skal redegøre for, i hvilke perioder opgaverne er udført, indebærer heller ikke efter den foreslåede bestemmelse i § 125, stk. 3, nr. 3, at kurator f.eks. med angivelse af klokkeslæt skal oplyse, hvornår opgaverne er udført. Det er tilstrækkeligt, at kurator oplyser de perioder, hvor de enkelte opgaver er udført (eventuelt datoer), og dermed hvornår de enkelte timer er brugt.

Det bemærkes, at lovforslaget i øvrigt ikke indebærer ændringer i de gældende krav til redegørelser, som kurator skal udarbejde efter konkurslovens § 125, stk. 3. Disse krav såvel som de nye krav efter det foreslåede nr. 3, skal naturligvis overholdes. Dette indebærer bl.a., at kurator må redegøre for, hvis der ikke er arbejdet med boet i en periode, og hvis der eventuelt heller ikke vil blive det i en kommende periode, og i den forbindelse angive årsagerne hertil, f.eks. at kurator afventer en hovedforhandling i en retssag og ikke har kunnet foretage sig andet i relation til konkursboet.

Lever kurators redegørelse ikke op til de indholdsmæssige krav, eller sendes redegørelsen ikke rettidigt, vil skifteretten som led i det nye skærpede tilsyn med bobehandlingen kunne vælge imellem flere reaktioner eller kombinationer heraf. Skifteretten vil således f.eks. kunne lade manglende overholdelse af kravene i § 125, stk. 3, få betydning for kurators vederlag. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.2 for en nærmere beskrivelse af skifterettens reaktionsmuligheder i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.1 og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15 (forslag til konkurslovens § 125, stk. 2, og § 239, stk. 1).

Til nr. 7 (§ 126)

Den foreslåede ændring af konkurslovens § 126 indebærer, at bestemmelsens stk. 1 ændres, og at der indsættes et nyt stk. 2. Med ændringerne foreslås skifteretten tillagt en række konkrete beføjelser som led i det skærpede tilsyn med bobehandlingens behørig fremme, som skifteretten efter lovforslaget fremover skal føre.

Den foreslåede nyaffattelse af *stk. 1* er en følge af, at skifteretten efter de foreslåede ændringer af konkurslovens § 125, stk. 1-3 (lovforslagets § 1, nr. 2-5), bliver egentlig adressat for kurators redegørelser efter disse bestemmelser. Der er herefter alene behov for, at skifteretten efter § 126, stk. 1, som hidtil samtidig med udsendelsen til fordringshaverne modtager den information, der er nævnt i § 124 og § 125, stk. 4 (dvs. meddelelse om afsigelse af konkursdekret, om afholdelse af skiftesamling til valg af kurator og nedsættelse af eventuelt kreditorudvalg, om det endelige bostyre samt om afholdelse af skiftesamling til stadfæstelse af boregnskab bilagt regnskab eller uddrag af dette).

Det foreslåede *stk. 2* viderefører i 1. pkt. den gældende bestemmelse i § 126, stk. 1, 2. pkt., om at skifteretten kan afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold. Som følge af det overordnede formål med den nye bestemmelse i stk. 2, nemlig at skærpe skifterettens tilsyn med, at bobehandlingen fremmes behørigt, præciseres det, at skifteretten kan kræve oplysningerne på et hvilket som helst tidspunkt under bobehandlingen, og at skifteretten i den forbindelse også kan afkræve kurator yderligere oplysninger om, hvorpå boet beror. Skifteretten vil f.eks. kunne benytte sig heraf, hvis skifteretten finder, at kurators redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, ikke er fyldestgørende. Skifteretten kan ligeledes, hvis det f.eks. på et meget tidligt stadie af et § 143-bo (dvs. hvor der i boet ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostninger) står klart, at boet meget hurtigt vil kunne afsluttes, afkræve kurator oplysning om, hvilke sagsbehandlingsskridt kurator agter at foretage i bobehandlingen og hvornår. Skifteretten kan endvidere på et hvilket som helst tidspunkt under bobehandlingen anmode kurator om at give en tilpas konkretiseret begrundelse for, at det har været nødvendigt at bruge den oplyste tid på de enkelte opgaver.

Hvis kurators oplysninger giver anledning hertil, bør skifteretten i medfør af bestemmelsen rejse spørgsmål over for kurator om, hvorvidt der eventuelt vil være grundlag for at henskyde en nærmere afgrænset del af boet til tiden efter boets slutning i medfør af bestemmelsen i konkurslovens § 149 (som ikke foreslås ændret).

Finder skifteretten, at en redegørelse fra kurator, skriftlig eller mundtlig, ikke indeholder en rimelig forklaring på status i bobehandlingen, kan skifteretten – alt efter hvilket stadie bobehandlingen i øvrigt finder sig på – efter forslaget til konkurslovens § 126, stk. 2, pålægge kurator at udarbejde henholdsvis statusoversigt og redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, inden for en af skifterettens fastsat frist. Skifteretten vil således kunne gribe ind, hvis det i den konkrete sag er klart unødvendigt, at kurator skal have 4 måneder efter konkurslovens § 125, stk. 2, eller 6 måneder efter § 125, stk. 3, (eventuelt i flere omgange) til at udarbejde henholdsvis statusoversigt og redegørelser.

Efter den foreslåede bestemmelse kan skifteretten endvidere pålægge kurator at foretage det fornødne til fremme af boets behandling og slutning, ligeledes inden for en af skifterettens fastsat frist. Herved tillægges skifteretten en bred beføjelse til at udstede netop de pålæg, som skifteretten konkret måtte finde påkrævet for at sikre, at kurator fremmer bobehandlingen behørigt. Skifteretten vil således f.eks. kunne pålægge kurator at udfærdige det fornødne regnskab mv. til slutning af boet efter konkurslovens § 143, stk. 1, hvis det står klart, at boet vil skulle afsluttes efter denne bestemmelse (dvs. at der i boet ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostninger).

Er der tale om et bo, hvor der skal ske udlodning, vil skifteretten efter omstændighederne f.eks. kunne pålægge kurator at udarbejde en fortegnelse med indstilling efter konkurslovens § 130, stk. 1, så processen med prøvelsen af fordringer mv. iværksættes og herefter bringes til afslutning hurtigst muligt. Er bobehandlingen mere fremskreden, kan skifteretten pålægge kurator at udarbejde udkast til regnskab og udkast til endelig udlodning efter § 148.

Skifteretten vil i forbindelse med, at kurator pålægges at udarbejde regnskab mv., også kunne beramme den afsluttende skiftesamling efter konkurslovens § 143 eller § 150. Udnyttelse af denne beføjelse må i praksis forudsætte, at skifteretten forinden har hørt kurator om spørgsmålet.

Skifterettens afgørelser efter den foreslåede bestemmelse vil kunne kæres til landsretten efter den almindelige regel i konkurslovens § 248, stk. 2 (som ikke foreslås ændret).

Hvis skifteretten ved at anvende sine tilsynsbeføjelser efter forslaget til konkurslovens § 126, stk. 1 og 2, kan konstatere, at kurator ikke lever op til sine forpligtelser til at fremme bobehandlingen mest muligt eller til rettidigt at afgive præcise og dækkende redegørelser mv., har skifteretten også andre reaktionsmulighe-

F. t. l. vedr. konkursloven

der ud over de ovennævnte muligheder for at pålægge kurator at foretage et eller flere sagsbehandlingsskridt eller slutte boet inden for en given frist, jf. nærmere herom lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.

Til nr. 8 (§ 127 a)

Den foreslåede bestemmelse i konkursloven § 127 a om skyldnerens og fordringshavernes adgang til at forlange, at skifteretten benytter sine beføjelser efter konkurslovens § 126, stk. 2, (som denne foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 7), og at skifteretten fastsætter tidspunktet for afholdelse af skiftesamling efter konkurslovens § 143 eller § 150, bygger på retsplejelovens § 152 a, der er indført ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 (Politi- og domstolsreform), hvorefter parterne kan forlange, at retten fastsætter tidspunktet for hovedforhandlingen, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sagen inden for en rimelig frist.

Den foreslåede bestemmelse tjener samme formål som den nye bestemmelse i retsplejelovens § 152 a, nemlig at præcisere skyldnerens og fordringshavernes reaktionsmulighed i tilfælde af krænkelse eller risiko for krænkelse af retten til rettergang inden for en rimelig frist efter artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Med bestemmelsen tydeliggøres det således, at både skyldneren og fordringshaverne råder over et effektivt retsmiddel, jf. artikel 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, i form af en adgang til at forlange, at skifteretten benytter sine tilsynbeføjelser – eventuelt til at fastsætte tidspunktet for den afsluttende skiftesamling – hvis dette er nødvendigt for at undgå en krænkelse af retten til rettergang inden for en rimelig frist eller for at bringe en allerede indtrådt krænkelse til ophør.

Den foreslåede bestemmelse indebærer alene, at skifteretten har pligt til at fastsætte tidspunktet for den afsluttende skiftesamling, hvis dette er nødvendigt for at undgå en krænkelse af retten til rettergang inden for en rimelig frist eller for at bringe en allerede indtrådt krænkelse til ophør, og hvis det i øvrigt kan lade sig gøre. Bestemmelsen betyder således ikke, at skifteretten i visse tilfælde vil kunne være tvunget til at beramme den afsluttende skiftesamling, hvis det – trods en allerede lang sagsbehandlingstid – står klart, at boet endnu ikke kan afsluttes.

Kan boet ikke afsluttes, vil årsagerne hertil typisk også betyde, at der heller ikke på dette tidspunkt vil

være tale om en indtrådt eller umiddelbart forestående krænkelse af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Dette gælder så meget desto mere som følge af, at skifteretten gennem den foreslåede skærpelse af skifterettens tilsynsrolle vil have en forpligtelse til at påse, at der ikke undervejs i bobehandlingen opstår spørgsmål i forhold til konventionens artikel 6. Opstår et sådant spørgsmål alligevel, må skifteretten, hvis boet ikke kan slutes, i stedet bruge sine beføjelser efter forslaget til konkurslovens § 126, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7), til at udstede et konkret pålæg til kurator, der kan forhindre en krænkelse af artikel 6 i at opstå eller medvirke til at fremskynde, at en allerede indtrådt krænkelse bringes til ophør. Skifteretten har endvidere den mulighed at udnytte bestemmelsen i konkurslovens § 149 (som ikke foreslås ændret) til at henskyde nærmere afgrænsede dele af boet til tiden efter boets afslutning. Skifteretten må i givet fald opfordre kurator til at fremkomme med den i bestemmelsen forudsatte indstilling.

Skifterettens afgørelse i anledning af anmodninger i medfør af den foreslåede bestemmelse vil kunne kæres til landsretten efter den almindelige regel i konkurslovens § 248, stk. 2 (som ikke foreslås ændret).

Bestemmelsen må som følge af de i øvrigt foreslåede ændringer af konkursloven – herunder særligt præciseringen af kurators ansvar for at fremme bobehandlingen mest muligt og skærpelsen af skifterettens tilsynsrolle i tilknytning hertil – forventes ikke at få nogen særlig betydning i praksis. Hvis den situation imidlertid skulle opstå, at både kurator og skifteret i et konkret tilfælde ikke har levet op til deres respektive ansvar, vil bestemmelsen som nævnt tydeliggøre, at såvel skyldneren som fordringshaverne råder over et effektivt retsmiddel.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4.2.

Til nr. 9 (§ 128, 1. pkt.)

Det foreslås at nedsætte fristen i konkurslovens § 128, 1. pkt., for anmeldelse af fordringer eller andre krav mod skyldneren fra 3 måneder til 4 uger. Formålet med denne afkortning af fristen er at tilskynde fordringshaverne til hurtigere at foretage deres anmeldelser og dermed skabe et bedre grundlag for, at kurator – i hvert fald i visse boer – alt andet lige hurtigere vil være i stand til at foretage en vurdering af boets forhold.

Lovforslaget indebærer ingen ændringer i, at proklamaet efter konkurslovens § 128 ikke er præklusivt, og fordringer mv., der anmeldes efter udløbet af den foreslåede 4-ugers frist, må prøves på et senere møde,

og fortæbes således ikke, jf. konkurslovens § 134, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.2.

Til nr. 10 (§ 131, stk. 3)

Kurator skal efter den gældende § 131, stk. 3, give meddelelse til fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde, hvis det indstilles, at en fordring mv. ikke kan anerkendes som anmeldt. Fordringshaveren skal i den forbindelse også have meddelelse om tid og sted for det møde, hvor fordringen mv. prøves.

Det foreslås, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af konkursloven, at kurator også skal give fordringshaveren meddelelse om, at den pågældende ved manglende anerkendelse af kurators indstilling skal anlægge sag inden den foreslåede frist på 4 uger efter det møde, hvor kurators indstilling forelå, jf. konkurslovens § 133, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.1.2.5.

Til nr. 11 (§ 133, stk. 1)

Det foreslås at nedsætte fristen for sagsanlæg for den, der ikke kan anerkende kurators indstilling efter konkurslovens § 130, fra 3 måneder til 4 uger. Anlægges sag ikke rettidigt, er kurators indstilling endelig, jf. § 133, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.2.

Til nr. 12 (§ 134, stk. 2)

Forslaget til en ny bestemmelse i konkurslovens § 134, stk. 2, indebærer, at skifteretten på baggrund af en anmodning fra kurator kan fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer og andre krav, hvis forholdene taler for det, og hvis anmodningen er sagligt begrundet i hensynet til en forestående udlodning til kreditorerne.

Den foreslåede bestemmelse supplerer den gældende bestemmelse i konkurslovens § 134, stk. 2., 2. pkt. (der efter forslaget bliver § 134, stk. 3, 2. pkt.), som i øvrigt foreslås opretholdt af hensyn til behovet for fortsat at kunne sikre den endelige afslutning af bobehandlingen mod sidste øjeblikke anmeldelser af krav, der vil kunne indebære, at kurators arbejde for en del må gøres om. Det nye stk. 2 indebærer, at der af hensyn til en forestående acontoudlodning vil kunne fastsættes en frist for anmeldelser af fordringer mv. på et tidligere tidspunkt i bobehandlingen end det tidspunkt, hvor behandlingen er så langt fremme, at udkast til endeligt regnskab kan udarbejdes (dvs. på et

tidligere tidspunkt end det tidspunkt, hvor en frist efter den gældende bestemmelse i § 134, stk. 2, 2. pkt., efter retspraksis vil kunne fastsættes).

Betingelserne for at fastsætte en frist efter den foreslåede bestemmelse er, at forholdene taler for det, og at der er et sagligt behov i form af et velbegrundet ønske fra kurator om at kunne foretage acontoudlodning til kreditorerne. Ved vurderingen af, om disse betingelser er opfyldt, må der lægges vægt på, om forholdene i boet er tilpas afklarede. En grundlæggende forudsætning i den forbindelse er, at bobehandlingen er så langt fremskreden, at der er tilvejebragt det fornødne overblik over boets aktiver og passiver, og at der i øvrigt efter det foreliggende ikke er særlig anledning til at forvente, at yderligere fordringer mv. vil blive anmeldt over for boet. En forventning om, at yderligere anmeldelser ikke vil blive foretaget, vil i sagens natur kunne blive gradvis styrket, jo længere tid bobehandlingen har stået på.

En anmodning fra kurator om, at skifteretten fastsætter en frist efter bestemmelsen, bør ikke imødekommes, hvis acontoudlodningen vil være bagatelagtig, eller hvis bobehandlingen i stedet vil kunne afsluttes inden for en rimelig tid.

Fastsættes en frist, uden at betingelserne herfor har været opfyldt, vil fristen ikke have retsvirkninger over for den, der har anmeldt en fordring mv. efter fristens udløb. Hvis det således måtte vise sig, at kurator af den ene eller anden grund ikke kan gennemføre en tilbagesøgning af de beløb, der i en sådan situation er udbetalt for meget i forbindelse med en acontoudlodning, således at anmelderen kan opnå dækning for den berettigede dividende, vil anmelderen i givet fald efter omstændigheder kunne gøre et erstatningskrav gældende over for kurator.

Det foreslås, at et proklama som udstedes efter bestemmelsen *ikke* skal være præklusivt. Retsvirkningen af en overskridelse af en frist, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, er alene den, at den for sent anmeldte fordring mv. ikke tages i betragtning i forbindelse med den acontoudlodning, der foretages efter fristens udløb. Dette betyder, at den pågældende fordringshaver må afvente at få udbetalt en eventuel dividende, der efter omstændighederne i øvrigt vil kunne være mindre, end hvis den pågældende havde foretaget anmeldelsen i tide, og fordringen dermed var blevet taget i betragtning i forbindelse med acontoudlodningen. Dividenden vil således først kunne udbetales enten i forbindelse med, at der – hvad der i praksis formentlig kun vil forekomme sjældent – tilføres boet yderligere midler, der gør en ny acontoudlodning aktuel, eller i forbindelse med slutningen af boet.

Det forudsættes, at skifteretten i den bekendtgørelse af proklamaet, der efter 2. pkt. i den foreslåede bestemmelse skal ske med mindst to ugers varsel, oplyser om, at for sent anmeldte fordringer mv. ikke vil blive taget i betragtning før i forbindelse med boets slutning eller i forbindelse med en eventuel ny acontoudlodning. Det bemærkes, at varslet på to uger svarer til varslet efter den gældende bestemmelse i konkurslovens § 134, stk. 2, 3. pkt. (der bliver § 134, stk. 3, 3. pkt.).

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der således for, at kurator, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, vil kunne få sikkerhed for, at fordringer mv., der anmeldes efter en foretagen acontoudlodning, ikke får nogen betydning for den allerede foretagne udlodning, således at sene anmeldelser heller ikke kan medføre, at kurator skal bruge tid på – eventuelt forgæves – at søge de allerede foretagne acontoudlodninger delvis tilbagebetalt.

Bestemmelsen vil endvidere efter omstændighederne kunne medvirke til at skabe grundlag for, at en kendelse om gældssanering vil kunne afsiges efter bestemmelsen i konkurslovens § 232, stk. 2, dvs. på et tidligere tidspunkt end i forbindelse med boets slutning. Hvis skifteretten vurderer, at betingelserne for at udstede proklama efter den foreslåede bestemmelse, er opfyldt, og fristen i proklamaet udløber, uden at yderligere fordringer eller krav anmeldes, vil dette således alt andet lige tale for, at forholdene i boet herefter kan betegnes som så afklarede, at skifteretten vil kunne afsige kendelse efter konkurslovens § 232, stk. 2, om gældssanering i forbindelse med konkurs (konkurslovens kapitel 29).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4.1.

Til nr. 13 (§ 143, stk. 1)

Ved ændringen af konkursloven ved lov nr. 382 af 22. maj 1996 blev den dagældende bestemmelse om den obligatoriske »første skiftesamling« til valg af kurator mv., som skulle holdes senest 3 uger efter bekendtgørelsen om konkurs, ophævet. Udtrykket »første skiftesamling« udgik imidlertid ikke af § 143, stk. 1, men det er forudsat, at boer, hvor det står klart, at der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne ved bobehandlingen, normalt kan og skal sluttes særligt hurtigt. For at præcisere dette og for at fjerne det nu misvisende udtryk »første skiftesamling« foreslås § 143, stk. 1, ændret således, at boer, der er omfattet af bestemmelsen, skal sluttes »snarest muligt« på en særlig dertil indvarslet skiftesamling.

Hvornår denne skiftesamling kan afholdes, vil som i dag afhænge af en konkret vurdering af forholdene i det enkelte bo. Der vil ved denne vurdering skulle tages højde for, at selv boer, hvor der umiddelbart ikke er midler til dækning af omkostningerne ved bobehandlingen, kan kræve en noget længerevarende behandling. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er grundlag for at søge dispositioner omstødt, eller hvis der er tale om, at boet indeholder mange aktiver, der skal realiseres, men hvor disse er fuldt ud behæftede eller overbehæftede, så det nettoprovenu, der fremkommer, ikke udgør mere end det, der medgår til dækning af boomkostningerne. Gør sådanne forhold sig imidlertid ikke gældende i et konkret bo, må boet normalt sluttes i løbet af ganske få uger eller eventuelt måneder, hvis der er tale om et mere omfattende bo. Skifteretten må som led i sit tilsyn påse, at dette sker, jf. den foreslåede ændring af konkurslovens § 126 (lovforslagets § 1, nr. 7).

Til nr. 14 (§ 150, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af konkurslovens § 134 (lovforslagets § 1, nr. 12).

Til nr. 15 og 16 (§ 239)

Det overordnede formål med de foreslåede ændringer af konkurslovens § 239 om fastsættelse af vederlag til kurator er at justere rammerne for vederlagsfastsættelsen, så det sikres, at også principperne for vederlagsfastsættelsen medvirker til, at en hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet i videst muligt omfang fremmes.

Med den foreslåede ændring af konkurslovens § 239, stk. 1, videreføres bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, uændret, således at skifteretten fortsat skal fastsætte vederlag efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling. Det foreslås imidlertid som noget nyt i *stk. 1, 2. pkt.*, at indstillingen fremover skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som de pågældende har varetaget, og om, hvornår opgaverne er udført. Dette forslag skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af konkurslovens § 125, stk. 2 og 3 (lovforslagets § 1, nr. 4 og 6). Som anført i bemærkningerne hertil er formålet med forslagene om, at kurator skal oplyse nærmere om tidsforbrug mv. for hovedopgaverne i bobehandlingen at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at skifteretten kan udøve et effektivt tilsyn med bobehandlingens behørig fremme. Det er således hensigten, at skifteretten får et mere præcist grundlag for løbende at vurdere, om boet fremmes mest muligt, herunder om der er opstået eller

er på vej til at opstå »døde« perioder i bobehandlingen, og om et anvendt tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er udført.

Formålet med, at kurator også i sin vederlagsindstilling skal give oplysninger om tidsforbrug mv., er, at skifteretten herefter kan vurdere, hvordan den sidste del af bobehandlingen er forløbet, herunder hvor meget tid der er brugt på hvilke opgaver og hvornår i forhold til den seneste redegørelse fra kurator i henhold til konkurslovens § 125, stk. 2 eller 3 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4 og 6). For så vidt angår den tidligere del af bobehandlingen skal vederlagsindstillingen gengive oplysningerne fra tidligere afgivne redegørelser efter § 125, stk. 2 og 3. Det er således ikke tilstrækkeligt i vederlagsindstillingen blot at henvise til disse redegørelser, jf. forslaget til § 239, stk. 1, 2. pkt., der indebærer, at indstillingen skal indeholde oplysninger for så vidt angår (samtlige) de opgaver, som indstillingen vedrører.

Ved at stille disse krav til indholdet af vederlagsindstillingerne sikres, at skifteretten ved afslutningen af bobehandlingen har et mere præcist grundlag for at foretage en samlet vurdering af, om boet er blevet behørigt fremmet, og om det samlede tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er varetaget. Skifteretten får herunder et samlet grundlag for at vurdere ikke blot arbejdets omfang, men også dets intensitet, hvilket er af betydning for vederlagsfastsættelsen.

Det tidsforbrug, der skal oplyses i vederlagsindstillingen, er det antal timer, der er medgået til udførelsen af de egentlige, centrale opgaver i selve bobehandlingen. Det er i den forbindelse i sig selv uden betydning, om kurator eventuelt har delegeret en eller flere af disse opgaver til en eller flere af sine ansatte. En sådan delegation sker på kurators eget ansvar, og det afgørende for vederlagsfastsættelsen er alene den samlede vurdering af kvaliteten af det arbejde, som kurator har udført (eller har ladet udføre) i forbindelse med bobehandlingen. Oplysninger om den tid, der f.eks. er medgået til varetagelsen af sædvanlige advokatsekretærfunktioner i forbindelse med bobehandlingen, er uden relevans for vederlagsfastsættelsen og skal ikke medtages i vederlagsindstillingen.

Lovforslaget indebærer i øvrigt ingen ændringer i de gældende indholdsmæssige krav til vederlagsindstillingerne, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.1 og betænkning nr. 1086/1986 om kuratorsalærer mv. side 40 og side 73 ff. Det bemærkes særligt, at disse krav indebærer, at der i en vederlagsindstilling må gives en tilpas konkretiseret begrundelse for vederlagets størrelse, så skifteretten har et reelt

grundlag for at foretage den konkrete bedømmelse, som vederlagsfastsættelsen er baseret på. Vederlagsindstillingen bør være præcis og dækkende, men også relativt kortfattet. Det vil således være tilstrækkeligt, at der i hovedtræk – ud over arbejdets omfang i form af timeoplysningerne – redegøres for, hvilke konkrete forhold ved boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat skifteretten efter kurators opfattelse bør tillægge betydning i opad- eller nedadgående retning ved fastsættelsen af vederlagets størrelse. Det er derimod utilstrækkeligt blot at foretage en blank gengivelse af de vederlagsparametre, som nævnes i konkurslovens § 239.

Forslaget til et nyt *stk. 2* i § 239 tilsigter at fremhæve, at fastsættelsen af vederlaget skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde. Der foreslås ingen ændringer i de forskellige kriterier, der efter § 239 skal indgå i vurderingen. Det er heller ikke hensigten, at det forhold, at kurator i vederlagsindstillingen skal give oplysning om det anvendte tidsforbrug, jf. forslaget til *stk. 1*, skal føre til en ændret vægtning af de vederlagsparametre, som nævnes i § 239. Bestemmelsen angiver ikke, hvilken indbyrdes vægtning disse parametre skal indgå med ved den konkrete vederlagsfastsættelse, og vederlagsfastsættelsen vil således fortsat bero på skifterettens konkrete vurdering af omstændighederne i det enkelte konkursbo, herunder oplysningerne om kurators tidsforbrug. Om kriterierne i § 239 og vurderingen heraf i forbindelse med vederlagsfastsættelsen henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Det foreslåede *stk. 2* indebærer, at vurderingen af kurators vederlag skal omfatte arbejdets kvalitet i bredere forstand. Sammenholdt med den foreslåede ændring af konkurslovens § 110, *stk. 1* (lovforslagets § 1, nr. 1), betyder det, at det efter omstændighederne også kan få betydning for vederlaget, hvis kurator på et eller flere punkter ikke har varetaget sine pligter efter § 110 på fuldt tilfredsstillende måde, f.eks. ved (klart) ikke at have fremmet boet uden unødigt ophold, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Med de foreslåede ændringer af § 110, *stk. 1*, og § 239 vil skifteretten eksempelvis kunne tillægge det betydning ved vurderingen af kvaliteten af kurators bobehandling, hvis skifteretten f.eks. gentagne gange har måttet rykke kurator for redegørelser efter konkurslovens § 125, *stk. 3*. Skifteretten vil kunne anføre sådanne forhold som et selvstændigt moment eller som et moment blandt flere til støtte for, at kurators vederlag skal være mindre, end det ville have været, hvis boet var blevet behørigt fremmet og redegørelser

i øvrigt rettidigt indsendt. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt, at formalia (f.eks. frister for bestemte sagsbehandlingsskridt mv.) for så vidt er overholdt af kurator, hvis det alligevel efter en samlet bedømmelse må konstateres, at kurator ikke har fremmet boet behørigt, dvs. at kurator kunne og burde have behandlet boet hurtigere. Omvendt vil en enkeltstående mindre fristoverskridelse, som ikke har haft betydning for bobehandlingen, normalt ikke få betydning for kurators vederlag.

De foreslåede ændringer af konkurslovens § 110, stk. 1, og § 239 indebærer ikke blot, at skifteretten vil kunne foretage nedsættelser af vederlaget, hvis boet ikke fremmes behørigt, men også at skifteretten omvendt vil kunne tillægge det positiv virkning ved vederlagsfastsættelsen, hvis kurator har udført en særlig hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet. Skifteretten vil således, hvis bobehandlingen – herunder dennes hurtighed og effektivitet – er af en højere kvalitet, end det ud fra boets beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt kunne forventes, kunne tiltræde en vederlagsindstilling fra kurator, hvor vederlaget ligger noget højere eller efter omstændighederne meget højere end det, skifteretten ellers ville acceptere.

Det tidsforbrug, der skal oplyses i vederlagsindstillingen, er som ovenfor anført det antal timer, der er medgået til udførelsen af de egentlige, centrale opgaver i selve bobehandlingen. Det afgørende for vederlagsfastsættelsen er som nævnt den samlede vurdering af kvaliteten af det arbejde, som kurator har udført (eller har ladet udføre) i forbindelse med bobehandlingen, og det er således i sig selv uden betydning for vederlagets størrelse, om kurator har delegeret opgaver til en advokatfuldmægtig eller advokatsekretær eller ej. Kurator kan således ikke opnå et højere vederlag alene ved at undlade at delegere og i stedet udføre samtlige opgaver selv, og omvendt kan kurators vederlag ikke nedsættes, blot fordi kurator har valgt at delegere f.eks. udfærdigelsen af boregnskabet til en advokatsekretær.

Det bemærkes, at § 239 også gælder for vederlæggelse af skifterettens medhjælper og tilsyn, som derfor også i vederlagsindstillinger skal redegøre for tidsforbrug mv.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. *stk. 1*.

De nye regler vil i givet fald også finde anvendelse på den fortsatte behandling af konkursboer, hvor konkursdekretet er afsagt inden lovens ikrafttræden. Dette betyder navnlig, at den foreslåede fremhævelse af kurators ansvar for at fremme bobehandlingen mest muligt og skifterettens nye skærpede tilsynsrolle i forhold til at påse, at kurator lever op til dette ansvar, også får virkning for den resterende del af en bobehandling, der er påbegyndt inden lovens ikrafttræden. Endvidere skal materiale, der udarbejdes efter konkurslovens § 125, stk. 1-3, sendes til skifteretten i overensstemmelse med de foreslåede ændringer (lovforslagets § 1, nr. 2-5), hvis materialet sendes efter, at loven er trådt i kraft. Redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, og vederlagsindstillinger efter konkurslovens § 239, stk. 1, der sendes efter lovens ikrafttræden, skal ligeledes leve op til de indholdsmæssige krav, som de foreslåede ændringer af disse bestemmelser (lovforslagets § 1, nr. 4, nr. 6 og 15) indebærer. I en overgangsperiode vil det dog muligvis kunne være vanskeligt for kurator fuldt ud at leve op til de nye krav om at redegøre for tidsforbrug mv. i forhold til opgaver, der er udført inden lovens ikrafttræden, og det forudsættes derfor, at skifteretten efter omstændighederne accepterer, at enkelte redegørelser og vederlagsindstillinger på dette punkt ikke fuldt ud lever op til de nye krav.

For så vidt angår den foreslåede afkortning af fristen i konkurslovens § 128, 1. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 9), bemærkes, at denne frist regnes fra bekendtgørelsen om konkurs, jf. konkurslovens § 109, og skal oplyses i denne bekendtgørelse. Den foreslåede afkortning af fristen vil derfor alene have virkning i konkursboer, hvor bekendtgørelsen om konkurs endnu ikke har fundet sted på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede afkortning af fristen i konkurslovens § 133, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11), ikke har virkning for den, der ønsker at anlægge sag ved skifteretten, fordi vedkommende ikke kan anerkende kurators indstilling om kravets anerkendelse, hvis det møde, hvori indstillingen forelå, er afholdt før lovens ikrafttræden. I så fald gælder den hidtidige 3-måneders frist for sagsanlæg jf. den gældende bestemmelse i § 133, stk. 1.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 4. februar 1997, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

§ 110. Kurator skal ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 2. Kurator antager en eller flere sagkyndige personer, der snarest skal foretage registrering og eventuelt vurdering af boets aktiver. Er der umiddelbart før konkursen til brug ved forhandling om akkord tilvejebragt de i § 165 nævnte oplysninger, kan disse lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for ændringer, der senere er sket.

Stk. 3. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal kurator underrette dette om alle vigtige dispositioner samt underrette dette om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner, medmindre disse ikke kan udsættes uden skade for boet.

Stk. 4. Finder kurator, at de foreliggende oplysninger giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre, skal kurator give politiet meddelelse herom.

§ 125. Kurator sender inden 3 uger efter konkursdekretets afsigelse en oversigt over boets aktiver og passiver til fordringshaverne.

1. I § 110, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Kurator skal fremme boets behandling mest muligt.«

2. I § 125, stk. 1, indsættes efter »tilk«: »skifteretten og tilk«.

Gældende formulering

Stk. 2. Kurator sender snarest herefter og inden 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt, en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til fordringshaverne. Redegørelsen skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Stk. 3. Kurator sender herefter hvert halve år en redegørelse for boets forhold til de fordringshavere, der forventes at kunne opnå dividende. Redegørelsen skal indeholde

- 1) oplysning om boets aktiver og passiver, herunder om der foreligger dispositioner eller retsafølgning, der kan være omstødelige,
- 2) redegørelse for bobehandlingen i den forløbne periode, herunder forløbet og resultatet af boets eventuelle fortsættelse af driften af skyldnerens virksomhed,

- 3) oplysning om, hvorpå boet beror og om muligt, hvornår det forventes afsluttet, og
- 4) oplysning om eventuel begæring om udbetaling af acontosalær til kurator.

Stk. 4. Kurator sender senest 14 dage før skiftesamling til stadfæstelse af regnskab meddelelse herom til fordringshaverne. Regnskabet eller uddrag af dette vedlægges til de fordringshavere, der forventes at opnå dividende.

Lovforslaget

3. § 125, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt, sender kurator en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.«

4. I § 125, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Kurator sender endvidere samtidig en redegørelse til skifteretten og til fordringshaverne for, hvilke opgaver kurator indtil videre har varetaget, med oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført. Redegørelsen skal desuden indeholde oplysning om, hvorpå boet beror, og om muligt hvornår det forventes afsluttet.«

5. I § 125, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »til«: »skifteretten og til«.

6. I § 125, stk. 3, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) oplysning om, hvilke opgaver kurator har varetaget siden den senest afgivne redegørelse, om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

Gældende formulering

Stk. 5. Kurator kan indkalde fordringshaverne til møde med henblik på orientering om og drøftelse af boets forhold.

Stk. 6. Kurator kan af kreditorudvalget afkræves oplysninger om boets forhold.

§ 126. Senest samtidig med udsendelsen til fordringshaverne sender kurator den i §§ 124 og 125 nævnte information til skifteretten. Skifteretten kan afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold.

Stk. 2. Skifteretten gennemgår i fornødent omfang det regnskab, der er udarbejdet af kurator i henhold til § 148.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om tilsyn med boets beholdninger og værdipapirer.

§ 128. Skifteretten skal i bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109, opfordre enhver, der har en fordring eller andet krav mod skyldneren, til inden 3 måneder at anmelde dette over for kurator. I bekendtgørelsen kan optages meddelelse om, at anmeldelser, der er indgivet under en forudgående forhandling om tvangsakkord, likvidation, anmeldt betalingsstandsning, indledt gældssanerung eller anden gældsordning, vil blive taget i betragtning uden fornyet anmeldelse.

Lovforslaget

7. § 126, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Senest samtidig med udsendelsen til fordringshaverne sender kurator den information, der er nævnt i § 124 og § 125, stk. 4, til skifteretten.

Stk. 2. Skifteretten kan til enhver tid afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold, herunder yderligere oplysninger om, hvorpå boet beror. Skifteretten kan uanset fristreglerne i § 125, stk. 2 og 3, pålægge kurator at udarbejde statusoversigt eller redegørelser efter § 125, stk. 2 og 3, inden for en af skifteretten fastsat frist. Skifteretten kan endvidere pålægge kurator at foretage det fornødne til fremme af boets behandling og slutning inden for en af skifteretten fastsat frist.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. Efter § 127 indsættes:

»§ 127 a. Skyldneren eller en fordringshaver kan forlange, at skifteretten benytter sine beføjelser efter § 126, stk. 2, og at skifteretten fastsætter tidspunktet for afholdelse af skiftesamling efter konkurslovens § 143 eller § 150, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sagen inden for en rimelig frist.«

9. I § 128, 1. pkt., ændres »3 måneder« til: »4 uger«.

Bilag til f. t. l. vedr. konkursloven

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 131. Kurator indkalder i Statstidende til møde til prøvelse af de anmeldte krav. Mødet, der afholdes af kurator, skal så vidt muligt finde sted inden 4 uger efter anmeldelsesfristens udløb.

Stk. 2. Indstillingen vedlagt anmeldelserne med bilag skal ligge til eftersyn på kurators kontor 2 uger før det møde, hvori prøvelse finder sted. Indstillingen skal inden for samme frist tilige ligge til eftersyn på skifterettens kontor.

Stk. 3. Indstilles en fordring eller andet krav ikke til anerkendelse som anmeldt, skal kurator ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde give fordringshaveren meddelelse herom og om tid og sted for det møde, hvori fordringen eller kravet prøves.

§ 133. Fremsættes og opretholdes en indsigelse mod kurators indstilling, må den, der ikke kan anerkende indstillingen, anlægge sag ved skifteretten inden 3 måneder efter det møde, hvori kurators indstilling forelå.

Stk. 2. Anlægges sag ikke rettidigt, er kurators indstilling endelig.

§ 134. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter udløbet af den i medfør af § 128 fastsatte frist, prøves på et senere møde.

Stk. 2. Fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabet's stadfæstelse, kan ikke tages i betragtning. Skifteretten kan fastsætte en sidste dag for modtagelse af anmeldelser. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst to ugers varsel.

§ 143. Viser det sig under boets behandling, at der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne, sluttet boet på første skiftesamling eller på en særlig dertil indvarslet skiftesamling.

Stk. 2. En fordringshaver, som efter § 27, stk. 1 og 2, hæfter for boets omkostninger, kan forlange boet sluttet, såfremt ingen anden i hans sted vil indestå for yderligere omkostninger.

10. § 131, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Indstilles en fordring eller andet krav ikke til anerkendelse som anmeldt, skal kurator ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde give fordringshaveren meddelelse herom og om tid og sted for det møde, hvori fordringen eller kravet prøves, samt om fristen for eventuelt sagsanlæg efter § 133, stk. 1.«

11. I § 133, stk. 1, ændres »3 måneder« til: »4 uger«.

12. I § 134 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Hvis forholdene taler for det, kan skifteretten af hensyn til en forestående udlodning fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer og andre krav. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst to ugers varsel. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter den fastsatte frist, tages ikke i betragtning ved udlodningen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

13. I § 143, stk. 1, ændres »på første skiftesamling eller« til: »snarest muligt«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 150. Skifteretten indkalder ved bekendtgørelse i Statstidende med mindst to ugers varsel en skiftesamling til behandling af udkast til regnskab og udlodning, der med bilag skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om dividendens størrelse.

Stk. 2. Er bekendtgørelse ikke allerede sket efter § 134, stk. 2, skal bekendtgørelsen indeholde meddelelse om, at fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse eller efter den af skifteretten i medfør af § 134, stk. 2, fastsatte dag, ikke kan tages i betragtning.

§ 239. Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, skifterettens medhjælper og tilsyn efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra de pågældende. Fastsættelsen af vederlaget skal ske under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Stk. 2. Skifteretten fastsætter endvidere vederlag til tillidsmænd og retsvidner under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed.

Stk. 3. Skifteretten kan efter indstilling fra kurator tillægge kreditorudvalgets medlemmer vederlag.

Stk. 4. Vederlagene afholdes af boet.

14. I § 150, stk. 2, ændres to steder »§ 134, stk. 2,« til: »§ 134, stk. 3,«.

15. § 239, stk. 1, affattes således:

»Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, skifterettens medhjælper og tilsyn efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra de pågældende. Indstillingen skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som de pågældende har varetaget, og om, hvornår opgaverne er udført.«

16. I § 239 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fastsættelsen af vederlaget skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde. Ved vurderingen skal der navnlig tages hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

Til lovforslag nr. L 130. Skriftlig fremsættelse (31. januar 2007)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af konkursloven (Hurtigere behandling af konkursboer).

(Lovforslag nr. L 130).

Formålet med lovforslaget er at sikre en hurtigere og mere effektiv behandling af konkursboer. Bobehandlingen i forbindelse med konkursboer skal være grundig og forsvarlig, men af hensyn til bl.a. den konkursramte, kreditorerne og den generelle tillid til insolvensbehandlings-systemet er det væsentligt, at bobehandlingen ikke trækker længere ud, end det er nødvendigt.

For at sikre en hurtigere og mere effektiv bobehandling lægges der med lovforslaget navnlig op til, at skifteretten får en ny tilsynsrolle i forhold til behandling af konkursboer, så det sikres, at der føres et skærpet og løbende tilsyn med behandlingen af det enkelte konkursbo, herunder at behandlingen af boet fremmes mest muligt, og at de enkelte sagsbehandlingsskridt foretages, så snart det i et konkursbo er muligt og forsvarligt.

Skifterettens opgaver i forbindelse med behandling af konkursboer blev ved lov nr. 382 af 22. maj 1996 (Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen m.v.) indskrænket samtidig med, at fordringshavernes indsigt i boets behandling blev styrket bl.a. ved en pligt for kurator til løbende at underrette fordringshaverne om boets forhold. Skifterettens opgaver er derfor i dag navnlig begrænset til at være klageorgan i det omfang, fordringshaverne er utilfredse med kurators behandling af boet, og til i øvrigt at afgøre tvister, der henhører under domstolene.

Den begrænsning, der skete af skifterettens rolle ved lovændringen i 1996, hvilede på den forudsætning, at fordringshaverne ville deltage i bobehandlingen i et videre omfang, end det har vist sig at være tilfældet i praksis. Konkursrådet har således undersøgt sagsbehandlingstiden i de

sager, hvor Sø- og Handelsretten har afsagt konkursdekret i 2000 og 2001 og vurderer, at bobehandlingen i dag ikke i alle tilfælde foregår så hurtigt og effektivt, som det – under hensyntagen til den fornødne kvalitet i behandlingen – er muligt. Formålet med lovforslaget er bl.a. på denne baggrund, at skifteretten får pligt til at følge udviklingen i bobehandlingen og føre tilsyn med, at boet fremmes behørigt. Skifteretten skal derimod fortsat ikke føre et løbende tilsyn og en almen kontrol ("løbende forvaltningsrevision") med kurators bobehandling, som skifteretten skulle før ændringen af konkursloven i 1996. Det er endvidere fortsat navnlig op til fordringshaverne at reagere, hvis de er utilfredse med kurators dispositioner i forbindelse med bobehandlingen.

Lovforslaget bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer, og lovforslaget svarer i det væsentlige til Konkursrådets lovudkast.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Det er helt afgørende for en hurtig og effektiv behandling af konkursboer, at det sikres, at skifteretten fører et reelt og løbende tilsyn med bobehandlingen. Det foreslås på denne baggrund, at skifteretten får nye tilsynsbeføjelser, så skifteretten kan pålægge kurator at foretage det nødvendige for at fremme og afslutte bobehandlingen. Skifteretten kan efter de foreslåede regler til enhver tid pålægge kurator at iværksætte de i konkursloven forudsatte sagsbehandlingsskridt og dermed at komme videre i bobehandlingen, og skifteretten kan pålægge kurator at udarbejde regnskab og endelig udlodning og dermed få bobehandlingen afsluttet. Skifteretten kan efter forslaget i øvrigt til enhver tid afkræve kurator oplysninger om, hvorpå boet beror, og dermed få oplysninger om fremdriften i boets behandling og tidspunktet for boets forventede afslutning.

Det foreslås videre, at skifteretten skal være adressat for de redegørelser mv. for boets forhold og behandling, som kurator efter konkursloven afgiver undervejs i behandlingen af et konkursbo. Det foreslås endvidere at skærpe de indholdsmæssige krav til disse redegørelser mv. og til kurators vederlagsindstillinger, så der fremover skal være oplysning om, hvilke opgaver kurator har varetaget gennem forløbet af bobehandlingen, og om den tid, der er anvendt til de enkelte opgaver, og om hvornår opgaven er udført.

Formålet hermed er at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at skifteretten kan udøve et effektivt tilsyn med bobehandlingens behørig fremme. Gennem de foreslåede ændringer får skifteretten et mere dækkende grundlag for løbende at vurdere, om behandlingen af boet fremmes mest muligt, og om kurators tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er varetaget.

Det foreslås præciseret, at den gældende frist for kurators afsendelse af statusoversigt og redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen er en yderste frist. Materialet skal således efter forslaget sendes, så snart kurator har tilvejebragt de fornødne oplysninger og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt. Det bør således sikres, at der ikke i praksis forløber så lang tid som 4 måneder, hvis det klart ikke er nødvendigt at anvende så lang tid på at udarbejde materialet.

Det foreslås, at fristerne i konkursloven for at anmelde krav mv. i konkursboet og for at anlægge retssag om krav, som afvises af kurator, nedsættes fra 3 måneder til 4 uger. Med nutidens stærkt forøgede kommunikationsmuligheder – herunder navnlig udbredelsen af e-mail og internet – må en frist på 4 uger i begge tilfælde anses for tilstrækkelig. For så vidt angår fristen for at anmelde krav, indebærer de nye kommunikationsmuligheder dels en lettere adgang til bekendtgørelser om konkurs i det elektroniske Statstidende, dels en lettere adgang til hurtig anmeldelse af krav i et konkursbo. Overskridelse af fristen medfører ikke, at kravet fortabes, men at det prøves på et senere møde.

Med hensyn til fristen for sagsanlæg bemærkes, at den, der ikke kan anerkende kurators indstilling, typisk allerede på mødet for kurators

prøvelse af fordringen vil have gjort sig dette klart, herunder hvorfor indstillingen ikke kan anerkendes. Sådanne sagsanlæg vil endvidere i almindelighed komme fra større kreditorer, der har overblik over deres krav og hurtigt vil kunne antage advokatbistand. Det foreslås desuden, at en kreditor, der får sit krav afvist af kurator, skal have meddelelse om fristen for sagsanlæg.

Det foreslås, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af konkursloven, at kurator er forpligtet til at fremme bobehandlingen mest muligt, og at fastsættelsen af kurators vederlag skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde og dermed af arbejdets kvalitet i bredere forstand. Det kan således få betydning for vederlaget, hvis kurator på et eller flere punkter ikke har varetaget sine pligter på fuldt tilfredsstillende måde, f.eks. ved (klart) ikke at have fremmet boet uden unødigt ophold.

Det foreslås i øvrigt, at såvel skyldneren som en kreditor skal kunne forlange, at skifteretten benytter sine tilsynsbeføjelser eller fastsætter tidspunktet for afholdelse af afsluttende skiftesamling i boet, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sager inden for en rimelig frist. Formålet hermed er, at den konkursramte eller kreditorerne skal kunne forlange, at skifteretten benytter sine tilsynsbeføjelser eller fastsætter tidspunktet for den afsluttende skiftesamling i boet, hvis det er nødvendigt for behandling af sagen inden for en rimelig frist. En lignende bestemmelse findes allerede i dag i retsplejeloven.

Det foreslås endvidere, at skifteretten, hvis forholdene taler for det, og der i øvrigt er et sagligt behov i relation til en forestående acontoudlodning, skal kunne fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer mv. Retsvirkningen af overskridelse af fristen er alene, at det for sent anmeldte krav mv. ikke får nogen betydning for en acontoudlodning, der er foretaget efter fristens udløb, og kreditor må i disse tilfælde afvente en eventuel senere udlodning af dividende.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.